

Věčná

STRÁŽ

Týdeník Svazu Čechů z Volyně

Ročník III. - Číslo 51-52

V Zlatci 31. prosince 1948

Cena 4 Kčs

Několik úvah mezi dvěma roky

Je dobrým zvykem zamýšlet se vždy při konci roku nad tím, co bylo vykonáno, konstatovat vše dobré a úspěšné, radovat se z dosažených výsledků a zlepšení a zároveň také uvědomovat si i to, co bylo špatné, nesprávné, čerpat z těchto zkušeností poučení pro příště a rozhodovat se pro takový způsob další činnosti, jednání a podnikání, který nejlépe zapadne do celkového dění a směru vývoje, jímž jdeme stále, den ode dne, rok od roku, nezadržitelně vpřed.

Toto přemýšlení a účtování koncem roku nemá být na jedné straně jen povrchním, tradičním a pouze jakousi vžitou zvyklostí — nebo na druhé straně hlubokou sice, ale neplodnou meditací o smyslu a účelu života, který tak rychle ubíhá. Toto přemýšlení a účtování budiž plodné, cílevědomé, opřené o skutečnost z ní vyplývající a k ní se vracějící.

Letošní nad jiné významný a na historické události tak bohatý rok dává každému z nás jako jednotlivci i celému národnímu kolektivu velmi mnoho k přemýšlení a přímo nutí každého, kdo není raněn slepotou myslí, k činění správných uzávěrů, jež usměrní i dny příští.

Dominující události z hlediska celonárodního i celostátního byly letos u nás únorové dny, znamenající definitivní zvrat v celé dosavadní koncepci politické, hospodářské i sociální. Z tohoto zvratu vplynuly, vplyvají a vplynou dalekosáhlé důsledky, a všechny znamenají novou cestu, nové formy, nový společenský řád, nové nazírání na práci, na život a na svět, — nového člověka, tvořícího novou, lepší, spravedlivou a šťastnou budoucnost — novou dobu.

Tyto události již našly nebo v dohledné době najdou svůj odraz v životě každého jednotlivce. Před každého se postavila nebo postaví s naléhavou důrazností nutnost vypořádat se s tímto nejdůležitějším problémem dneška. Každého z nás se nová doba zeptá, co pro ni učinil, čím urychlil její příchod, jak pomohl zajistit její trvání a jaké hodnoty pro ni vytvořil. „Běda pak služebníkům zlým a nevěrným“, kteří svěřené hříbný promárnili, daných možností nevyužili nebo jich — nedej Bůh — použili

Štědrovečerní projev předsedy vlády

Předseda vlády A. Zápotocký pronesl o štědrém večeru v čs. rozhlasu tento projev:

Buď pokoj vám všem, lidem dobré vůle, kteří se dnes, po skončené denní práci a vykonání svých povinností, pod vánočním stromkem v kruhu svých milých ke štědrovečerní večeři shromažďujete.

Máme za sebou v naší milé, lidově demokratické republice pohnutý rok, plný vzruchu, bojů, klopotné práce, přemáhání těžkostí a odstraňování nesnází.

Našlo se u nás dosti těch, kteří před nesnázemi bezradně necouvali, kteří měli pevnou vůli, těžkosti svou vlastní prací přemáhat a kteří měli i dostatek odvahy bojovat proti těm, kteří mír a pokoj rozvracet chtěli. Nekalé úmysly rozvratníků byly zkříženy a znemožněny a proto můžeme letošní vánoční svátky v klidu, míru a pokoji slavit.

Můžeme je slavit v pokoji a radosti, v té pevné víře, že si klid a mír a možnost tvůrčí mírovou prací budovat nový a radostnější život i do budoucna uchováme.

Nebyli u nás jen ti, kteří si mír přáli, klid a pokoj chránili a budovali. Byli i ti, kteří si přáli bouři, kuli pikle a spekulovali s válkou. Byla jich, chvála bohu, jen malá hrstka, a národ je ve své většině ve slavných únorových dnech rázně zakřikl a odmítl.

Pohlédte, kam se dnes tito kazimíři až dostali. Vyloučili se z národa. Utekli dobrovolně z vlasti. Hledají útulek v emigraci, často u našich nejsvětějších a odvčých nepřátel. V době, kdy celý národ ve své většině se lopotil a pracoval, aby nahradil zhoubné důsledky nedávné války, kterou proti nám a mírumilovným národům dobovačná nenasytost germánského fašismu a světové reakce vyvolala, oni na novou válku spekulovali. Vzpomeňte, jak v šeptané propagandě pomoci někdy svedených, někdy nevědomých a někdy i vědomých zločinců brzkým vypuknutím války lid strašili, hleděli jej tak znepokojovat, paniku vyvolávat a možnost klidné tvůrčí práce rozrušovat.

Nic se nesplnilo z jejich předpovědí. Válka nepřišla a my pevně věříme, že nepřijde. Marně budou o ni naši reakční emigranti spolu s válečnými štváči za hranicemi usilovat a po ní toužit.

Lidově demokratické, protiválečné síly rok od roku rostou. Neskládají ruce v klín. Vědí, že po míru není možno jen toužit, za mír není možno jen se modlit, mír je potřeba chránit, plány válečných štváčů je potřeba křikliti proti jejich úmyslům klid poru-

šit a válku vyvolat, je potřeba bojovat.

To činí dnes v první řadě náš velký spojenec, Svaz sovětských socialistických republik, jehož hranice obepínají více než celou jednu šestinu světové pevniny.

Jeho zástupce, Andrej Vyšinskij, navrhl letošního Valnému shromáždění Spojených národů, aby se usneslo na resoluci, která zakazuje používání atomických zbraní a doporučuje Číně, Francii, Velké Británii, Sovětskému svazu a Spojeným státům severoamerickým, tedy velmocem, jež jsou stálými členy Rady bezpečnosti, aby snížily o jednu třetinu své ozbrojené síly.

Sovětský návrh přivítali mírumilovní lidé celého světa. Přivítali jej všichni, kdož si přejí klid a mír. Přivítali jej zvláště radostně všechny ženy a matky, kterým každá válka přináší nejvíce utrpení a bolů. Mezinárodní demokratické federaci žen, která zastupuje 80 milionů žen z 51 zemí, byl sovětský návrh podnětem k tomu, aby vyzvala ženy a matky celého světa, aby požádaly organizaci Spojených národů o přijetí a uskutečnění tohoto návrhu.

Výzva mezinárodní demokratické federace žen vyvolala v mírumilovném Československu veliký ohlas. Více než dva miliony československých žen vyjádřilo svým podpisem přání, které je přáním velké většiny lidstva, přáním, aby byl zachován mír, pro naše děti a naše domovy.

Pracující ženy v Boskovicích přivítaly (Pokračování na str. 2)

(Pokračování se str. 1.)

Několik úvah mezi dvěma roky

proti ní. Podle toho budou souzení, odměnění, ospravedlnění nebo potrestání.

Všechno nové, veliké a krásné rojí se z práce, bolesti a utrpení. A toho, pro co jsme nejvíce obětovali — si potom nejvíce vážíme. I nová doba vyžaduje práci a oběti.

Je mnoho lidí — a bohužel právě v našich řadách — jimž uniknou věci veliké, všeobecné a zásadní jen proto, že zaměřili zrak a soustředili veškeru pozornost na věci a události maličké, bezvýznamné a úzce osobní. Je mnoho lidí mezi námi, kteří zapali dobu, jimž ujel první vlak k lepšímu zítřku a kteří nechápavě hledí kolem a se stejně postiženými nadávají na nepořádek a zlé časy. Nesnaží se uznat svoji vinu a napravit své chyby. Čas pro ně nezastaví, doba se jim nepřizpůsobí.

Jsou však i takoví, kteří z této situace, již si sami svým lhostejným a špatným postojem k událostem a vývoji zavinili, vyvozují mylné, nepřátelské uzávery. Jsou lidé, kteří by chtěli běh událostí nejen zastavit — ale točit zpět kolo dějin. Tito vědomí a skrytí nepřátelé nové doby jsou předem odsouzeni a budou odhozeni jako odpad lidské společnosti na smetišti dějin. Než se tak stane, mohou však natropit zbytečné škody, a proto je naší povinností demaskovat je, upozorňovat na ně a vystupovat proti nim tak, jak toho zasluhují.

Rozhraní starého a nového roku je vždy příležitostí k zúčtování se vším, co bylo špatné a co se neosvědčilo, v tyto dny díváme se vždy do minulosti a činíme ta nejlepší předsevzetí pro budoucnost. Rozhraní letošního a příštího roku dává proto velkou příležitost všem, kteří dosud nenalezli správný poměr k nové době, kteří váhají a tápají v nejistotě, aby rázně a navždy odhodili staré předsudky a postavili se do nekonečného řad budovatelů nového světa. Je třeba si jednou uvědomit, že letošní rok byl u nás nejen rozhraním let — ale rozhraním dějinných epoch. Je třeba si uvědomovat stále a stále, co to ve svých důsledcích znamená. Jsme očitými svědky a spolutvárci budování předpokladů pro nastolení socialismu — společenského řádu, v němž docházejí plněho uplatnění ti, kdož byli dosud v útisku a porobě — dělníci rukou i ducha — pracující v továrnách, na polích a v kancelářích, jsme svědky toho, jak práce, která byla dosud považována mnohdy a mnohde jen za nutné zlo a těžké břímě, je osvobozena od vykořisťování a stává se věcí cti a hrdinství jednotlivce i kolektivů, dnes považujeme již za samozřejmé to, že vykořisťování člověka člověkem je postaveno mimo zákon, ačkoliv ještě nedávno bylo základem podmínkou existence kapitalistického řádu i u nás. A to jsou jen některé z hlavních důsledků velikých proměn poslední doby.

Jak beznadějně žalostně, směšně a někdy ale i zločinně naproti tomu vypadají pokusy těch, kdož by chtěli vrátit se ke „starému pořádku“, je-

Štědrovečerní projev předsedy vlády

pojily k podpisovým archům tato významná slova:

„My, prostě ženy a matky, my, které tvrdou prací svých rukou budujeme a podporujeme své domovy, přejeme si z celého srdce, aby byl zajištěn mír pro všechny matky a všechny děti na celém světě. Vy, kteří rozhodujete o osudu světa, uvědomte si odpovědnost, kterou nesete. Chtěly bychom vám říci, že ne atomickými zbraněmi, ani ozbrojenou mocí, ale větším krajcem chleba a klidem zabezpečíte světu štěstí. Zástupce Sovětského svazu vyjádřil to, co cítí miliony žen celého světa. Prosíme vás jménem lidskosti, odstraňte strach z války, dopřejte světu volně dýchat a pracovat.“

Myslím, že tato slova boskovických žen by měl slyšet celý svět. Měli by je především slyšet ti, kteří způsobili, že Valné shromáždění Spojených národů nepřijalo sovětský návrh. Měli by je znovu a znovu slyšet ti, kteří podněcují novou válku, ti, kterým touha po zisku zaslepuje oči tak, že nevidí hrůzy a bědy válek.

Podpisová akce, která byla v celé republice organizována českými a slovenskými ženami, splnila své poslání. Vyjádřila před celým světem postoj našich žen k míru a válce. Odznak Mezinárodní demokratické federace žen, zeměkoule s holubicí míru, zůstává symbolem našich žen, symbolem touhy po míru a pokojném budování naší vlasti.

Děkují Radě žen, která organizaci a provedení podpisové akce ve prospěch míru splnila jeden ze svých úkolů. Světový mír a pokojné budování republiky, to byla myšlenka všech českých a slovenských žen při vyplňování podpisových archů. To je heslo, které ovládá dnes všechny lid Československé republiky při budování nového řádu. To bylo heslo naší dvouletky a ve znamení tohoto hesla budeme i svoji pětiletku budovat.

Udržení míru, to je to, co dnes jas-

ně odlišuje lidově demokratický pokrokový a socialistický tábor od reakčního kapitalistického tábora.

Lidově demokratické, k socialismu spějící státy potřebují klid a mír. Potřebují budovat a tvořit nové hodnoty. Bez vytvoření nových hodnot není možno zabezpečit lepší budoucnost, není možno zajistit zvýšený životní i kulturní úroveň lidu.

Kapitalistický a reakční svět usiluje o válku proto, že válka hodnoty ničí, zavinuje bídu a nedostatek širokých lidových mas, ale dává možnost silným jedincům kapitalistického tábora z bídy a nedostatku kořistit a nezřízeně se obohacovat. My dnes v naší lidově demokratické republice tyto možnosti jednotlivců, kořistit a bezprácně se obohacovat na úkor bídy druhých odbouráváme. K tvoření nových hodnot mjrumilovnou prací celý národ organizujeme a vyzýváme.

Naše dílo se daří. Zakončujeme se zdarem naší dvouletky. Přemohli jsme a zdolali i katastrofální důsledky neurody. Obezřetně zvyšujeme krok za krokem naše potravinové příděly, dbajíc o to, aby zlepšený, který je jednou zavedeno, zůstalo už trvalým. Dík naší mjrumilovné a tvůrčí práci slavíme letošní vánoce v klidu a za lepších podmínek, než byly loňské. Věříme, že tuto vzestupnou linii nadále udržíme.

Budeme se snažit o to, aby naše vánoce byly rok od roku pokojnější, radostnější a bohatší.

Dokážeme to, když uchráníme mír, rozvineme do nejzásadnějších možností své tvůrčí a pracovní schopnosti, zabezpečíme, aby jasná hvězda naší obrozené národní jednoty a všennárodního pracovního úsilí i nadále ozařovala všechny kraje naší vlasti, aby od Sumavy až k Tatrám náš český a slovenský lid byl ovládnán jediným úsilím, svou vlastní prací a pilí zajistit navždycky ve městech i na venkově pokoj lidem dobré vůle.

hož ideál vidí v buržoasných kapitalistických státech na západě. Ať se tyto pokusy zastírají jakýmikoliv frázemi, hesly a pseudoargumenty, ať se při nich jejich iniciátoři nebo jejich pomahači odvolávají na kohokoliv a dovolávají čehokoliv — jsou předem ztraceny.

Železně logické zákony vývoje lidské společnosti se nezmění proto, že kapitalisté chtějí mít ještě větší zisky a imperialisté osnují plány o ovládnutí světa. Čas se nezastaví, aby jim poskytl možnost k načerpání chybějících sil. Doba pracuje pro pokrok a nový svět. Staré a špatné bude vystrídáno novým a lepším.

Lepší však není to, co se v sobecké zaslíbenosti jeví jednotlivci. Lepší není, n. p. bohatně-li silný jedinec na úkor celku při současném vykořisťování jiných. Lepší je, přispívá-li jedinec svým dílem ve prospěch celku za současné spolupráce všech ostatních. A teprve ze vše-

obecného blahobytu vyplývají naše nároky jako jednotlivců. To je objektivní posouzení lepšího a horšího. Na pohled velmi jednoduché, pochopitelné a samozřejmé — v praxi každodenního života však dosud velmi málo aplikované. Dokud takovéto nazírání na roli a úkol jednotlivce v lidské společnosti se nestane pro každého z nás takovou samozřejmostí, jako třeba jeho právo na život, dotud nepochopíme smysl a cíle nové doby. Je příznačné pro naše sobectví pěstované v minulosti různými teoriemi a podporované kapitalistickou praxí, že spíše dovedeme pochopit a přiznat tu skutečnost, že na základě všeobecného blahobytu vyrosté i naše životní úroveň — ale těžce se necháváme přesvědčovat o tom, že všeobecný blahobyt vyplývá jedině ze zvýšené produktivity právě naší práce. A i když jsme o této nezvratné pravdě přesvědčeni, nejednáme vždy podle toho.

(Pokrač. na str. 4.)

SOCIALISMUS SMYSLEM CELÝCH NAŠICH DĚJIN

V sobotu 25. t. m. promluvil do rozhlasu předseda Národního shromáždění dr. Oldřich John. Rekl v podstatě toto:

Naše země znovu ztichla svátkem touhy po míru, spravedlnosti a lásce. Snad tak staré, jako celá lidská kultura a vyjádřené před dvěma tisíci lety obrazem malého a bezmocného novorozenátka, ležícího v jeslích, nenáviděného králi a mocnými a milovaného pastevci, dělníky a venkovany. Dnes už nemusíme překrývat tuto touhu náboženskými symboly. Přešla staletími, pokořovaná i zneužívaná a přece nakonec proměňovaná ve skutečný život těmi, jimž vždycky patřila, kteří pro ni vždycky trpěli a kteří pro ni nakonec vítězí: I v tomto státě zazněla letos ryzím a poctivým kovem. Oproštěna od idealistického citlivůstkářství a předstírání, očistěna od neskutečnosti a bezmocného snu, proměňuje se ve skutečnost pracujícím lidem Československa, který ke svému životu a štěstí vždycky bude potřebovat mír, spravedlnost a lásku člověka k člověku. Neboť smyslem všeho, co chceme a co děláme, jediným smyslem lidově demokratické republiky Československé je svoboda a štěstí nás všech a tím i svoboda, štěstí a mír všech lidí dobré vůle na celém světě.

Ano, rozbili jsme starý svět v tomto roce. A leží v troskách u našich nohou. I do našich vánoć doléhá nářek nevidoucích, malověrných i nenávidných. Rozbili jsme jejich svět sobectví, vykořisťování a bídy milionů. Před staletími jeden král, před lety sta pánů, ale dnes miliony pracujících lidí jsou sverchovanými pány v tomto světě, kde všechno, co bylo, co je a co bude, bylo stvořeno rukama těchto milionů. Tvůrci všeho se stali v tomto roce pány všeho.

Pokoj lidem dobré vůle!

Kdo se neraduje z tohoto vítězství všech? Kdo se utopil ve vlastním sobectví a kořistnictví? Kdo nenávidí svou zpupnost, svým chytráctvím a svou uraženou ješitností? Naše cesta je oddělena od cesty těchto lidí. Ať se ve skrytu svých malých a zbabělých dušiček třeba modlí o novou válku, ať nosí na svém zledovatělém srdci fetiš atomové puhy, když je to potěší, ať se spolčují i s Němci, když jim to svědomí dovoluje, ať si jdou třeba k čertu, když jsou u něho doma.

My, pracující lidé Československa, si stvoříme svůj nový, spravedlivý svět a stát. Jdeme k socialismu a nikdo a nikdy nás z této cesty nesrazí. Víme, že naše cesta k němu je chvílemi nesnadná a těžká, že vyžaduje pro nás i oběti, ale my k němu dojdeme, protože socialismus je smyslem celých našich národních dějin, protože on je pravdou, jež námi u nás zvítězí.

Socialistická republika Československá je spravedlnost a mír, je pokor a pravda. Stojí za to pro ni obětovat kus osobního pohodlí, pořádný kus práce a dát jí celé své na-

dšení. Lid naší země ve své historii stál tak často sám proti celému světu, když uskutečňoval svou pravdu i pro jiné. Stál tvrdě a pevně a nadšeně a zvítězil. Dnes vítězí tím jistěji, protože pracující lid celého světa je s námi.

Obracím se nyní k vám, vy všichni, kteří ještě váháte v tomto státě, kteří jste příliš zabořeni do představ a omylů minulosti, k vám, vy všichni, jejich oči jsou zamřeny bělmem pohodlí a jejichž pohyb je zmrtněn železnou košilí zvyku. K vám, kteří pracujete a kteří ještě nevíte.

Stojí za to vykasat si rukávy a postavit se vedle nás do stejné řady. Všichni v tomto státě mají stejnou přležitost. Stojí za to osvobodit se od toho, co bylo a podívat se pevně a jasně vpřed. Stojí za to poctivě se chopit společného díla a hořet nadšením pro nové, spravedlivé Československo. Stojí za to dát socialistickou

budovcnost, svobodu a mír sobě, svým dětem, svým vnukům a všem těm, kteří přijdou po nás.

Ušli jsme do dneška velký kus dobré cesty k socialismu u nás. Splněním dvouletky dali jsme pevné předpoklady pro úspěch pětiletky. Náš přítel a velký a věrný spojenc nám pomohl dostat se přes hluboký příkop neúrody a odrazit smyčku nedostatku surovin, vrhanou nám na krk těmi, kteří nejsou jenom proti nám, ale proti pracujícímu lidu celého světa.

Nový a lepší život, který pod našimi rukama vyrůstá, potřebuje nové a lepší lidi. Ano, potřebuje lidi méně sobeckých, lidí ukázněných a pracovitých, lidí uvědomících a vidoucích, lidí uvědoměle budujících své osobní štěstí teprve na možnosti štěstí všech. Kolem nás a před námi vyrůstá náš nový a krásný svět. Je radostné pro něj žít a dát mu to nejlepší, co je v nás!

Na rozhraní dvou hospodářských plánů

Končíme 2letý hospodářský plán a nastupujeme k plnění úkolů našeho prvního plánu pětiletého. Konečnou bilanci naší dvouletky se ještě zabývat nemůžeme, dokud nebudou zjištěny výsledky z posledního jejího měsíce, prosince. Rada průmyslových závodů splnila sice již úkoly, přikázané dvouletým plánem, již dříve, přesto však nutno počítat s datem 31. prosince 1948 jakožto s konečným dnem našeho dvouletého hospodářského plánu.

V historii našeho hospodářského plánování bude naše dvouletka zaujímat význačné místo jakožto náš první hospodářský plán, který byl přípravou a úvodem k dalším etapám plánovaného hospodářství. „Každý začátek je těžký“, říká lidové přísloví. A naše dvouletka skutečně musila překonávat všechny obtíže, které bývají spojeny s uskutečňováním nových myšlenek. Hned v prvním období setkala se naše dvouletka s nepřízní povětrnostních poměrů, kdy dlouhá a tuhá zima na začátku roku 1947 znemožňovala nejen včasné provedení prací zemědělských, ale i v řadě průmyslových oborů byla na překážku plnému rozvinutí činnosti. A nepravidelný vývoj povětrnostních poměrů udřel se po celý rok 1947. Způsobil, že naše země byly postiženy následky sucha v rozsahu, jaký málokdy pamatoval, takže vlastně nebylo možno přistoupit k provádění celkového plánu v zemědělství a všechny síly musily být soustředěny na odvrácení hrozby hladu. Zasažen tím byl i náš průmysl, který musel stupňovanou výrobou pro vývoz hradit velké položky dovozu potravin, aby obyvatelstvo naší země netrpělo nedostatkem. Je samozřejmé, že tento velký přesun průmyslových výrobků na zahraniční trh musel způsobit, že náš trh vnitřní nemohl být zásobován tak, jak bylo původně předpokládáno.

Avšak nebyl to jen zásah vyšší moci, který zavinil, že nás dvouletý hospodářský plán musel překonávat tak značné překážky. Velký podíl připadá též na vrub průvodních jevů, které provázejí přechod od kapitalismu k socialismu. U nás měly ještě po celý prvý rok dvouletky reakční síly kapitalismu volné pole v maření budovatelského úsilí. Teprve v únoru 1948 nastal přelom, který umožnil skutečný a rozhodný nástup k socialismu. Ovšem to samo o sobě nestačí, neboť budování socialismu znamená velké a pracné dílo, které musí počítat nejen s hodnotami hmotnými, ale i mravními. Jde o převýchovu člověka k novému nazírání, k novému chápání vlastních povinností a k novému chápání svých vztahů ke společnosti.

Není ještě chvíle k podrobnému rozboru výsledků naší dvouletky, víme však již dnes, že překážky, které se na cestě k jejímu plnění vyskytly, způsobily, že některé obory zůstaly daleko před cílem. Nechceme dvouletý hospodářský plán, který se právě končí, vyhlásovat za zdroj dokonalosti. Nebyl jím a nemohl jím být, neboť byl v podstatě naším prvním pokusem v hospodářském plánování. Jedno však je jisto: že jak úspěchy v jeho plnění, které jsou nesporné, tak i jinde neúspěchy a chyby, jichž jsme se dopustili, nás obohatily nesmírně cennými zkušenostmi, na nichž můžeme založit svůj postup v plnění pětiletého plánu. Náš první pětiletý plán otvírá před námi veliké možnosti, ale ukládá nám také velké povinnosti. Byla-li naše dvouletka jakožto plán hospodářské obnovy přípravou k dalším etapám našeho plánování, pak se musíme vynasnažit, abychom ze zkušeností a z poučení, jež nám poskytla, uvědoměle a cílevědomě čerpali pro naše další budovatelské dílo, aby se náš pětiletý hospodářský plán stal skutečnou cestou k socialismu.

1848 — 1948

Poúnorová bilance

V roce 1948 vzpomínali jsme na rok 1848. Byl to rok rušný a neklidný, který se hluboce zapsal do dějin našeho národa. Jeho význam je v tom, že tehdy český národ po prvé vystoupil na scénu politickou, když před tím svoje probuzení rozvíjel hlavně na poli kulturním, divadelním knižní atd. Tehdy vstupovala do politického života česká měšťanská vrstva. Už tehdy hlásilo se také k životu dělnictvo. Podskalí, drobní živnostníci a řemeslníci, ale také dělníci ze smíchovských kartounek a jiných továren. Ale vlastní růst dělnického hnutí začal teprve později.

Rok 1948, který se právě končí, byl rokem velmi rušným. Jestliže v roce 1848 vstupovala do politické arény vrstva měšťanská, přihlásila se v roce 1948 k akci dělnická třída, jako předvoj socialismu a pod vedením KSČ promluvila zejména únorem 1948, který dal našemu politickému životu nový spád, obsah i novou tvář. To je od té doby vidět ve všech oborech našeho státního a národního života.

9. května přijalo Národní shromáždění novou ústavu; v čele republiky stojí jako prezident Klement Gottwald, předseda KSČ; předsedou vlády je předseda Revolučního odborového hnutí Ant. Zápotocký. Bylo pronikavě rozšířeno a doplněno znárodnění zejména v těch oborech, které až dosud byly v rukou kapitalistických a tím unikaly kontrole a vyhýbaly se spolupráci na výstavbě republiky. Byla provedena mohutná demokratisace školství zavedením jednotné školy a v posledních dnech bylo rozhodnuto, že na vysoké školy půjdou nadaní přímo z jednotlivých továren. Bylo provedeno zlidovění našeho soudnictví. Věřejná správa přiblížila se lidu novým krajským zřízením. Tak bychom mohli pokračovat a ukazovat, jak ve všech oborech se uskutečňovaly v tomto roce zásady lidové demokracie.

Není náhodou, že jednou z nejvýznamnějších událostí na sklonku roku 1948 bylo vyhlášení vyznamenání vítězů VII. kola Národní soutěže a první udělování československého vyznamenání práce, a to právě v prostorách Průmyslového paláce na výstavišti, kde se konal v únoru významný sjezd závodních rad. Tato manifestace, na které byly uznány oceněny a vyznamenány výkony nejlepších kolektivů i jednotlivců, ukazuje, kde je pojitko mezi dvouletkou, která se končí, a pětiletkou, kterou začneme 1. lednem 1949. Tímto spojujícím článkem, tímto svorníkem je práce. Jen práci všude tam, kde z práce rukou i mozkem vznikají nové statky, můžeme poděpřit vše, co politicky bylo vybojováno v roce 1948. Nebylo toho málo a proto nás čeká mnoho práce. Po rušném roce 1948 půjdeme do roku 1949 s tím, aby to byl rok vytrvalé, ustavičné a všeobecné práce.

Politické události letošního února příkře od sebe oddělily všechny kladné a záporné síly, které až dosud měly jednotnou základnu v Národní frontě. Již dávno před únorovými událostmi bylo zřejmé, že Národní fronta v tomto složení je největší překážkou našeho zdárného politického a hospodářského vývoje, jak byl plánován v dvouletce. Reakční živly, které se vetřely do některých politických stran, pokládaly se již za dosti silné, aby se pokusily o zvrát vývoje, jak byl určen t. zv. Košickým vládním programem. Hledala se jen vhodná příležitost, aby došlo k opětovnému nastolení kapitalistického řádu, jehož existence byla den ode dne socializačním vývojem lámána a odbourávána.

Politická, hospodářská a kulturní reakce, ukrytá v některých politických stranách Národní fronty, se domnívala, že se jí podaří oklamat dělnickou třídu v její bdělosti a že násilným pučem ji zbaví všech výsledků a vymožeností revoluce. To se však nepodařilo. Komunistická strana v čele s K. Gottwaldem včas předešla tomuto nebezpečí, ukázala na cíle reakce, odhalila její hlavní představitele a na základě obrozené Národní fronty sjednotila československý pracující lid v budovatelském úsilí.

Únor 1948 rozhodl o základní přeměně naší vnitřní i zahraniční politiky. Deset měsíců, které uplynuly od těchto dní, podávají nám i výsledky našeho úsilí. Ve vnitřních poměrech u nás došlo k důslednému uskutečnění znárodnění v průmyslovém, zemědělském, bankovním i velkoobchodním podnikání. Vstřícně a zlepšovací plány v továrnách a sou-

těže v dodávkových povinnostech zemědělců nejlépe prokázaly ozdravení v našich poměrech, vzestup pracovní morálky a uvědomění dělnické třídy v těchto nastalých státně politických přeměnách. Byl dán zdravý základ k rozvoji našeho družstevnictví a přísné potírání černého obchodu a pokoutního hospodaření pronikavě zasáhlo do zlepšení našeho zásobování. Rozšířením a upevněním pravomocí okresních a místních národních výborů, odbykroatisováním naší veřejné správy, budováním nového právního a soudního řádu a konečně zřízením krajského zřízení jsme uskutečnili výkon lidové moci a správy ve všech odvětvích našeho veřejného života. Tento vývoj pokračuje a dojde svého uskutečnění v přebudování občanského a trestního zákoníka, který v duchu nové doby odklídí všechny přežitky minulosti a starého buržoasního řádu ve věcech soukromých i veřejných.

V zahraniční politice náš únor především jednou provždy odklídl obojakou a neupřímnou taktiku, vyjádřenou slovy: sedění na dvou židlích. Únor rozhodl o našem věrném a neuchylném přátelství a spojenectví se Sovětským svazem. Energicky jsme vymýtili předúnorové chytračnické reakce, která slovy velebila našeho velkého spojence a zastánce, zatím co činy podrývala vše, na čem jsme buďovali svou budoucnost. Tím byl dán i náš poměr k ostatnímu světu. Linie naší zahraniční politiky je dnes každému zřejmá a jasná a nemůže být v ní omýlů. Náležíme k světu lidově demokratických států, kde lid je skutečně zdrojem veskeré moci státní a svůj stát si podle své vůle spravuje a řídí.

Několik úvah mezi dvěma roky (Dokončení se strany 2)

Letošní rozhraní mezi dvěma roky je významné také tím, že bude zakončen dvouletý hospodářský plán, který vytvořil předpoklady pro další řízený rozvoj nejen průmyslu a zemědělství — ale všech oborů našeho podnikání a bude zahájen pětiletý plán jenž vybuduje pevné základy socialismu v našem státě. Na práci a příspěvní každého z nás záleží, jak dobře a jak brzy bude splněn. Je proto třeba, aby si každý plně uvědomil své dílčí povinnosti, neboť na každém z nás leží část odpovědnosti za pracovní úsek, na němž jsme postaveni.

Toto jsou jen některé úvahy a poznatky, jež se jistě vyskytnou všude, kde bude dobrá vůle a upřímná snaha zúčtovat s chybami minulosti, najít konečně kladný a radostný poměr k nové době, věnit se do řad uvědomělých budovatelů lepšího přístí, práci dokazovat i vytvářet viru v mír, pokrok, spravedlnost a ve všechny ideály, vedoucí lidstvo po nových cestách, a v této práci hledat i najít obsah a smysl života.

Tyto úvahy a poznatky jsou zaměřeny se zvláštním zřetelem na nás, volynské Čechy. Je již nejvyšší čas, abychom si je všichni vzali za své. Jsme příliš zvyklí na menšinové, separátní nazírání a proto tak mnozí z nás stojí dosud stranou od všeho toho velikého, nového a krásného, co dává současnému životu našeho národa svůj historický ráz. Mimo hranice naší vlasti opožďovali jsme se vždy za krokem národa, ztráceli jsme s ním bezprostřední styk a s průběhem a výsledky jeho národních i sociálních zápasů jsme se seznamovali často jen — v historických románech. Tím se stalo, že si tak mnozí vytvořili nesprávné představy o československé současnosti, která je daleko a daleko vpředu, a o životě národa, který ani na chvíli nezastavil a zvláště dnes pulsuje zrychleným rytmem tvůrčí, budovatelské práce, na cestě k socialismu.

Bylo by jedině naší další chybou a v náš neprospěch, kdybychom si toto vše neuvědomili již dnes.

Jar. Chudoba

Velmi naléhavý úkol — odvoz dříví z lesů

Zatím co naše vnitrozemské lesy vyžadují co největšího setření, neboť nadměrnou těžbou v předchozích desetiletích bylo z nich odčerpáno daleko více dřeva, než kolik činí přirozený přírůstek, leží na těžko přístupných místech v lesních pásmech pohraničních horských oblastí bez užítku mnoho tisíc kub. metrů pokáceného dřeva. Toto dřevo, jež je tak cennou surovinou a vyhledávaným materiálem pro nejozřejmější obory průmyslu, podlehe zkáze, jestliže včas nebude odvezeno. A slovo „včas“ znamená v našem případě krátké období zimních měsíců. Svážení dřeva s horských poloh do údolí k dopravním spojům je totiž možné toliko v době, kdy na lesních svazích leží sněhová pokrývka. Je přirozené, že při nedostatku stálých pracovních sil v lesní těžbě nelze tento úkol zvládnout bez pomoci dobrovolných brigád.

Pro svoz dříví s horských hřebců a svahů do údolí je zapotřebí na 3000 sánkařů na dobu tří zimních měsíců. Poněvadž třetina tohoto počtu je již kryta přihláškami dobrovolných pracovníků, je ještě nutno doplnit tento počet o dalších 2000 dobrovolných pracovních sil. Jelikož na svoz dříví k dopravním cestám je vyměřena poměrně krátká doba, je nutno, aby se tyto dobrovolní pracovníci bez odkladu přihlásili u svých úřadů ochrany práce.

Nábor těchto pracovních sil byl svěřen budouvatelským komisím krajských i okresních akčních výborů. Výběr musí být prováděn pečlivě, jelikož jde o práci, která vyžaduje síly a obratnosti. Proto přicházejí v úvahu muži od 18 do 40 let. Zajištění dobrovolných brigád se ovšem nesmí omezit jen na kraje a okresy, kde leží velká množství dosud nesvezeného dřeva, nýbrž bude zapotřebí čerpat pomocné pracovní síly i z okresů ostatních. Pro dobrovolné pracovníky, kteří se přihlásí k letošnímu zimnímu odvozu dříví, jsou zajištěna jak výplata mzdy, tak i ošacení, ubytování a stravování brigádníků. Přihlášky na brigády jsou závazné, i když není možno stanovití předem přesné datum nástupu do práce, neboť to závisí na povětrnostních podmínkách.

Při odvozu dříví bude zapotřebí také značného množství potahů, neboť je žádoucí, aby na kratší vzdálenosti se k odvozu dříví používalo potahů koňských, které se na lesních cestách lépe pohybují než motorová vozidla. Kromě toho zemědělské koňské potahy v zimních měsících většinou zůstávají nevyužity. Období zimního odvozu dřeva je proto vhodnou příležitostí, jak je zaměstnat.

Prosíme všechny ct. dopisovatele, aby veškeré své příspěvky podepisovali a uváděli adresy. Na anonymy nebude brán zřetel. Taktéž prosíme o toto autorku básně „Prapor věčné slávy“.

NOVÝ POMĚR K PRÁCI

V jedné textilní továrně ukázala jedna přadlena, že dovede obsluhovat dva složité stroje místo jednoho. Nebyla mladá. Je jí přes 60 let. Chodí do továrny trochu dříve. Před směnou si všechno vyčistí a celý stroj dá do pořádku. Po celou pracovní dobu se už nemusí zdržovat čištěním. Neztrácí ani minutu a může se věnovat obsluze dvou strojů. Měla z této práce radost a práce do této radosti padlo trochu irpkosti: některé přadleny jí vyčítaly, že sama z vlastní vůle šla na dva stroje a tím říká, že za stejnou dobu se dá vyrobít jednou tolik zboží.

Je dobře zmínit se o tomto případu, protože není ojedinělý. I v jiných závodech se už někdy stalo nebo stává, že ti, kteří vymyslíli nové zlepšení práce, ať už se projevila jakkoli, narazili u některých spolupracovníků na nesouhlas, ba někdy i přímo na odpor. Tento odpor vzniká v prvé řadě tím, že mnozí lidé jsou konservativní. Každá novota, novinka naráží u nich na odpor, protože znamená průlom do toho, co bylo, na co jsou zvyklí. Už T. G. Masaryk říkal: „Myslit bolí.“ Není také náhodou, že velké vynálezy narážely na velký odpor svých vrstevníků. Je však ještě další příčina, která vyvolává odpor proti některým novým proudům v naší výrobě: někteří si dosud neuvědomili zcela jiný smysl výroby, zcela nový smysl práce a nedovedou se dívat na práci zcela jinak, než dříve.

Je pravda, že před válkou málokterého dělníka napadlo, aby přišel s nějakým zlepšovacím návrhem. Věděl dobře, že kdyby udělal návrh, který ušetří pracovní síly, že by to mohlo znamenat propuštění některých z je-

ho kamarádů z práce. A to přece nechtěl. Věděl také, že zlepší-li výrobu, že ho snad zaměstnavatel pochválí, ale že prospěch z tohoto zlepšení strčí do kapsy podnik a že z toho nebude mít prospěch ani ten, kdo s ním přišel, ani druzí pracující a posléze ani spotřebitelé.

Dnes se vrací výroba svému vlastnímu poslání. Továrny vyrábějí proto, že to a to lidé potřebují. Smyslem výroby není zisk podnikatele, továrníka, banky nebo trustu, ale prospěch celku. Tím dostává výroba nový smysl a úkol. Je v našem národním zájmu, abychom výrobu stále stupňovali. Proto je potřebí stále více zlepšovacích návrhů, proto je nutné zdravé soutěžení, které ukáže, jak je možno dobrou organizací, lepším poměrem k práci zvýšit množství i jakost všeho, co vyrábíme. K větší a lepší výrobě je také potřebí převýchovy všech pracujících. Velmi četná už si to také uvědomili. Svědčí o tom stovky dobrých zlepšovacích návrhů. Mluví o tom živý podíl pracujících na všem, co souvisí se životem a prospěchem továrny. Nestačí však, aby jedni pracovali usilovně a aby druzí pracovali jen tak, aby vyplnili nějakou práci čas, vyměřeny k práci. Je potřebí, aby všichni měli osobní poměr, odpovědný vztah k práci. Je potřebí, aby zlepšování výroby, aby zdravé soutěžení ve výrobě nebylo jen osobní záležitostí několika nadšenců v továrnách a dílnách, ale aby se to stalo cílem a úkolem všech, kteří jsou v naší výrobě. Ta dostala nový smysl, smysl skutečné služby pracujícím a z toho také vyplývá nutnost nového, kladaého, jasného a v pravém slova smyslu tvořivého poměru k práci.

Budoucnost patří družstevnictví

Družstevnictví nabývá den ode dne většího významu. Hospodářská družstva zemědělská, strojí, výrobní i spotřební se plně osvědčila ve službě lidu a zaslouhují proto všestranné podpory. V našem kraji je to především Všeobecné konsumní a výrobní družstvo „Budoucnost“ v Rakovníku, které se těší velké oblibě u široké veřejnosti.

Družstvo „Budoucnost“ v Rakovníku bylo založeno v dobách, kdy se pracujícím lidem žilo opravdu velmi těžce. Ve svépomocném sdružení — ve svém družstvu — hledali pracující lidé ve městech i na venkově ochranu proti lichvářům, kteří je bezohledně vydírali. Postupem času a vývojem ovšem i družstvo „Budoucnost“ převzalo na sebe další a nové, významné úkoly. Dnes je to především spolupodpovědnost za výstavbu nového hospodářství republiky, v němž by se všem pracujícím lidem žilo lépe než dříve. Na družstvo „Budoucnost“ je vloženo mnoho úkolů, které toto

rádo a svědomitě plní a v budoucnu také chce a bude plnit v zájmu všech pracujících. Z projevů předních našich státníků a národohospodářů je patrné, že to budou především družstva, která budou pověřena distribucí životních potřeb, neboť družstva se během své činnosti osvědčila jako skutečně nejdokonalejší a nejlevnější distribuční forma. Družstvo „Budoucnost“ chce všechny povinnosti na ně vložené vykonávat tak, aby z toho všichni spotřebitelé, všichni pracující lidé ve městech i na vesnicích měli vskutku největší prospěch. Je ovšem také třeba, aby také všichni pracující si uvědomili, že členství v družstvu je jejich nejvládnějším zájmem a aby z toho vyvodili důsledky tím, že se přihlásí za členy družstva „Budoucnost“ a všechny svoje životní potřeby budou obstarávat výhradně v prodejnách tohoto družstva. Pak zde bude záruka, že v distribuci bude naprostý pořádek, že bude v nejbližší době odstraněno vše, co doposud v zavedení tohoto pořádku bránilo.

Zemědělci v národním pojištění

Zákonem o národním pojištění byli také samostatní zemědělci pojištěni do sociálního pojištění. Jejich důchodové pojištění vstoupilo v platnost 1. října 1948 a nemocenské pojištění vstoupí v platnost 1. ledna 1950. Projednávání předpisů a podrobnosti o národním pojištění zemědělců byla věnována mimořádná péče vzhledem k tomu, že je to nejpočetnější skupina osob samostatně výdělečně činných a že národní pojištění má sloužit asi jednomu milionu zemědělců s rozdílnými poměry sociálními a hospodářskými. Bylo proto nutno nalézt cesty ke spravedlivému vyrovnání těchto rozdílů.

Náklady, které vyžaduje hrazení věcných i peněžních dávek pojištění, se kryjí pojistným, které platí pojištěnec, po př. jeho zaměstnavatel. U zaměstnanců se jako základ pojistného bere hrubý plat, z něhož se pojistné vypočítává určitým procentem. U samostatně hospodářících osob bylo nutno stanovit základ pojistného odlišně. Pro vyměření pojistného i dávek národního pojištění u zemědělců je rozhodující vyměřovací základ, stanovený vyhláškou ministerstva sociální péče v dohodě s ministerstvem zemědělství a po slyšení Jednotného svazu českých zemědělců. Tato vyhláška byla uveřejněna v Úředním listě č. 197 ze dne 13. října 1948. Vyměřovací základ byl určen s ohledem na rozlohu pozemků, výrobní oblast, bonitu půdy a způsob hospodaření. Je odstupňován podle rozlohy zemědělského podniku do 25 velikostních skupin a současně rozčleněn podle

čtyř výrobních oblastí (řepářské, obilnářské, bramborářské a pastvinářské). Do výměry zemědělského podniku se při stanovení vyměřovacího základu započítává veškerá obhospodařovaná půda vlastní, půda spolupracujících členů rodiny a rodinných příslušníků a rovněž půda pachtovaná. Nezapočítává se půda zastavěná a neplodná. Výše pojistného samostatného zemědělce činí 10% vyměřovacího základu stanoveného zmíněnou vyhláškou ministerstva sociální péče.

Při přihlašovací akci zemědělců k národnímu pojištění, pro kterou byla stanovena lhůta 15. listopadu t. r., bylo proto zvláště důležité, aby výměry obhospodařovaných pozemků byly přesně uvedeny, a to podle hospodářského výkazu pro rok 1948-49, v němž na stránce 5 ve sloupci 4 má být místním národním výborem zapísána přesná výměra pozemků, na nichž zemědělec hospodář. V mno-

hých případech se však ukázalo, že tato stránka hospodářského výkazu je buď nevyplněna, nebo vyplněna jen kuse a nesprávně. To přirozeně přihlašovací akci k národnímu pojištění velmi ztěžuje. Místní národní výbory musí zde zasáhnout tím, že vyzvou všechny zemědělce, aby své hospodářské výkazy dali do pořádku a předložili je ihned místnímu národnímu výboru k doplnění dat o výměře obhospodařovaných pozemků. Současně je třeba, aby místní národní výbory v hospodářském výkazu uvedly členy rodiny, žijící s hospodářem ve společné domácnosti. Tato data jsou důležitým podkladem k přihláškám spolupracujících členů rodiny k národnímu pojištění. Přihlašovací akce a vyplňování přihlášek se značně usnadní, když s hospodářským výkazem budou zemědělci současně předkládat i kmenový list pro domácnost.

Noviny a jejich čtenáři

Nedávný sjezd československých novinářů a zejména rozhovor presidenta K. Gottwalda se zástupci novinářů podstatně přispěly k ujasnění činnosti našeho tisku. Bylo také připomenuto, že tisk má více než dosud hledat styk s čtenáři, že se má snažit, aby noviny byly také dílem čtenářů, kteří by do nich psali o svých zkušenostech, svoje rady i kritiky. Už český novinář Jan Herben, když se loučil se svým „Časem“, který mnoho znamenal na sklonku minulého století, říkal, že nejvíce se mu stýská po styku s čtenáři, jak se projevovat návštěvami v redakci a dopisy. Čtenářům Herben také říkal, že novinář nemůže být polyhistorikem, že nemůže všechno vědět sám. Novinář si musí najít spolupracovníky. Jedním z důležitých spolupracovníků tisku je právě čtenář.

Po Velké říjnové revoluci položil sovětský tisk značnou váhu na dělnické a rolnické dopisovatele, rabkory. Psali listům o svých bolestech a nadějích, a práci v závodech. Kritisovali veřejnou správu a radili, jak se dá práce v jejich továrnách zlepšit. Tito dělníci a rolníci dopisovatelé se často sdružovali v kluby. V redakcích byl pro ně určen redaktor, který upravoval dopisy čtenářů pro list, přijímal podněty dopisovatelů, ověřoval si jejich kritiky a staral se, aby užitečné návrhy přišly tam, kam přijít měly. Velmi často se stalo — a dosud se stává — v Sovětském svazu, že dopis dělnického dopisovatele vyvolá širší úvahu, úvodník, studii, která zase vyvolá velké hnutí usilující o něco nového a zdravého.

Dopisy čtenářů mají pro tisk význam i tím, že dávají čtenářům syro-

vý a hutný obraz života, takže noviny jsou pak podrobnějším, rušným obrazem života, tak, jak opravdu je, na polích, v továrnách, v kancelářích i jinde. V našem tisku vidíme už úsilí rozšířit práci novinářskou i tímto směrem. Některé listy to už dělaly dříve a uveřejňovaly dopisy svých čtenářů, měly dobře dělanou „listárnu“ redakce atd. Půjde o to, tuto činnost pronikavě rozšířit a postavit na nové základy. Také čtenáři, kteří takto budou spolupracovníky tisku, si musí uvědomit odpovědnost a závaznost každého dopisu, který do redakce pošlou. Bude na nich, aby rozvážili, pokud jde o jejich bolesti a přecitlivlosti osobní a pokud jde o věc veřejného zájmu. Jejich dopisy musí být přesné. Tam, kde kritisojí, musí kritisovat opravdu věcně, strážlivě, podle toho, jak to skutečně bylo, a nejen to: vedle kritiky je hned také nutno udělat návrh, jak se má věc zlepšit. Můžeme po té stránce pochválit některé naše úřady, které kritiku své činnosti přijímají jako spolupráci a na tyto dopisy v tisku s porozuměním reagují. Kde mohou, vše podle dopisu napraví nebo řeknou, proč to a to nebylo možno zařadit jinak, nebo co se připravuje, aby byla zjednána náprava.

Tisk je dnes majetkem národa. To se projevuje v organizaci našeho tisku, ale musí se to projevovat i na všech stránkách našich deníků i našich novin v jejich obsahu. Z velké části mohou k tomu pomoci čtenáři, kteří se stanou spolupracovníky tisku, aby byl stále více věrným obrazem národního a státního života a současně pomocníkem na naší cestě k socialismu.

Ustanovení generálních ředitelů národních podniků čs. státních statků a lesů

Ve schůzi vlády dne 21. prosince t. r. byl — na návrh ministra zemědělství Julia Duriše a po slyšení příslušného orgánu jednotné odborové organizace — jmenován generálním ředitelem čs. státních statků, národních podniků, posl. Nár. shromáždění Jos. Smrkovský, který byl zároveň zproštěn funkce předsedy Národního pozemkového fondu při ministerstvu zemědělství.

Generálním ředitelem čs. státních lesů, národních podniků, byl jmenován ing. Frant. Hrnčíř, dosavadní generální ředitel podniku Státní lesy a statky.

Kromě toho jmenovala vláda na návrh ministra zemědělství (podle § 1, odst. 4 vl. nař. ze dne 3. září 1945 č. 70 Sb, jímž se vydává statut Národního pozemkového fondu při ministerstvu zemědělství), předsedou Národního pozemkového fondu při ministerstvu zemědělství posl. Nár. shromáždění Bedřicha Steinera.

Vyhledky absolventů vysokých škol

Z plánovitého rozvržení pracovních sil v našem hospodářství a společenském ústrojí nemůže být vynata ani naše vysokoškolská inteligence. Plánování v tomto úseku je ovšem daleko obtížnější, než na př. v oborech manuálních povolání, neboť nemůže se spokojit stanovením potřebných sil pro určitá povolání na dobu příštího roku, nýbrž musí činit prognosu na delší dobu. Je nutno mít na paměti, že vysokoškolské studium trvá průměrně pět let, tedy značně dlouhou dobu, za které se může podstatně změnit celá hospodářská skladba a tím také v příznivém neb nepříznivém smyslu vyhlídka toho kterého studijního oboru. Mimo to je nutno počítat s přirozeným odpadem studujících, kteří zanechávají z různých příčin studii a věnují se některé výdělečné činnosti. Proto se může dojít jen k hrubým odhadům, které však přesto mohou sloužit jako směrnice, zejména pro studující mládež, vstupující na vysoké školy.

Se značným rozšířením našeho průmyslu v nastávajících letech pětiletého hospodářského plánu se bude úměrně zvyšovat potřeba kvalifikovaných techniků všech oborů. Potřeba bude taková, že lze bez nadsázky říci, že dnešní stav studujících na technických oborech ji nebude dostatečně krýt. Počítá se s tím, že v oboru elektrotechnickém a strojírenském zůstane nekrytá potřeba přes 20%. Menší nedostatek dorostu lze očekávat také v chemickém oboru. Značný

nedostatek vykáže obor stavitelský, který rovněž stojí před mimořádným rozmachem. Bylo by proto záhodno, aby studující mládež se značnější měrou než dosud orientovala směrem k technickým studiím a rovněž tak je nutno věnovat zvýšenou pozornost výskolení technické inteligence z řad dělnictva, zejména z mladých továrních dělníků, kteří prokáží patriční vlohy. Dostí značný příliv studentstva vykazuje lékařství, avšak zde nehrozí na dohlednou dobu žádné přeplnění lékařského povolání. Bude trvat ještě několik let, než se zaplní nedostatek v řadách praktických lékařů i v obsazení nemocnic a vybudování lékařské péče národního pojištění ještě zvýší potřebu nových doktorů medicíny.

Proti těmto oborům stojí však některé obory, kde lze s určitostí mluvit o nadměrném obsazení fakultních ročníků. Do budoucnosti je nutno počítat se zmeščenou a ještě se zmešující potřebou právníků, jejichž uplatnění podléhá též zvýšenou měrou konkurenci odborných sil, technických a absolventů vysoké školy obchodní ve veřejných službách. Výrazně se již dnes projevuje přeplnění oboru filosofického, neboť vlastní střední škola se nyní snižuje s dosavadních osmi tříd na čtyři třídy, a to přirozeně na třídy nejslaběji obsazené, takže odpovídající potřeba středněškolských profesorů se tím v nejbližší budoucnosti zmenší na méně než polovinu.

Je v zájmu nejen našeho hospodářství, ale i studující mládeže, aby nynější nesrovnalosti v obsazování jednotlivých studijních oborů byly korigovány a aby abiturienti si volili, ovšem v souhlase se svým nadáním, obory, které jim skýtají zaručené vyhlídky. Bylo by záhodno, aby studentstvo již na střední škole bylo seznamováno podrobněji s požadavky, které na ně budou klásti jednotlivé obory na vysokých školách i s možnostmi praktického uplatnění absolventů.

Inf.

[0-3-9]

Vytočíte-li v Praze na telefonním přístroji číslo 039, ozve se vám v několika vteřinách jasný ženský hlas, který ohlásí přesný čas, a to hodiny, minuty i desítky vteřin. Je to nová služba pro všechny ty, kteří mají telefon ve svých domácnostech nebo kancelářích. Je to velmi dobrá pomoc, neboť i když přesný čas hlásí rozhlas, je dobře, může-li každý, kdo má po ruce telefon, přesvědčit se o přesnosti svých hodinek jednoduchým vytvočením čísla 039. Je v tom snad také tak trochu symbol: doba, v níž žijeme, klade všude důraz na přesnost ve výrobě i jinde a tedy i na přesnost časovou.

Duší přístroje, který hlásí v telefonu přesný čas, je fotografie zvuku, jak byl zachycen na celuloidové nebo jiné folie. Zavolá-li někdo číslo 039, spojí se automaticky jeho linka s přístrojem pro hlášení přesného času. Když právě doběhne čas k desítkce vteřin, proběhne světelný paprsek zvukovou fotografií ženského hlasu, jak počítá právě hodiny, minuty a desítky vteřin. Paprsek dopadne na fotobuňku, vyvolá nepatrné elektrické záchvěvy, ty se zesilují v zesilovači a v telefonu je slyšet přesné udání času.

Telefonní číslo 039 je nejen službou těm, kteří mají telefon, ale je také dokladem další mechanisace naší práce. Není to tak, jak si to někdo představuje, že tam v centrále sedí dívka, která se dívá přesně na hodiny a vždy hlásí přesný čas. Ne. Tam je stroj. Je to stroj velmi složitý, stroj spojený s přesnými hodinami, stroj, který uvnitř má jemnou fotografii ženského hlasu, stroj, který tento fotografovaný hlas zesiluje a dovede ho přepnout na množství předplatitelů, kteří v téže chvíli se ptají na přesný čas.

Telefonní číslo 039 je novým důkazem, jak stroje mohou na sebe vzít práci, k níž jinak je potřebí lidí. Je současně svědectvím, jak stroje mohou nahradit lidi, a to často daleko přesněji, svědomitěji. Je právě našim úkolem, abychom přemýšleli, jak bychom stále více a lépe využívali služby strojů k tomu, abychom si usnadnili práci, abychom zvětšili výrobu, neboť tím zvyšujeme národní i osobní blahobyt.

NOVÁ ORGANISACE

sběru odpadových surovin

O významu sběru odpadových surovin pro náš stát nemůže být pochyb. Jsme státem, jehož průmyslová výroba do velké míry závisí na dovozu surovin ze zahraničí. Nechávatí přitom ležet ladem domácí zdroje surovin bylo by trestuhodnou lehkomyšlností. A práce se tak v četných případech děje. I když bylo mnohokrát řečeno i napsáno, že v odpadech, které propadají zkaže, nám unikají miliony, přece ještě jsme nedospěli k takové organizaci sběru odpadových surovin, aby se dokonale zabránilo těmto národohospodářským ztrátám.

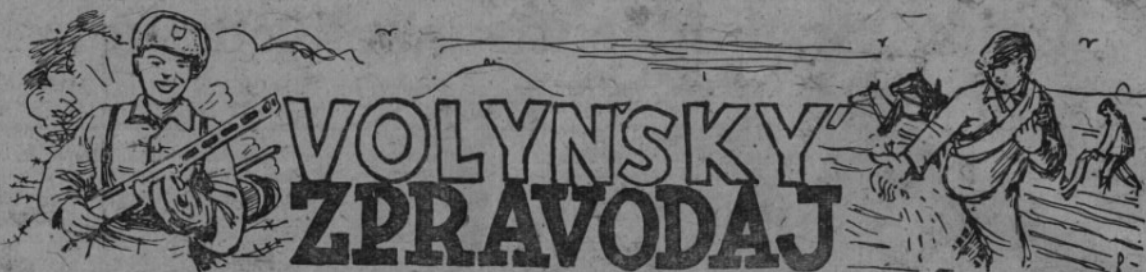
Nyní se věci ujal sám ústřední akční výbor Národní fronty, jehož budovatelská komise soustředila své úsilí na to, aby byly vytvořeny organizační předpoklady pro nově a rozsáhlé rozvinutí sběru.

V podstatě jde o to, aby ve všech obcích byly zřízeny místní sběrný. Lze je zřídit jednoduchými prostředky, bez větších nákladů. Za sběrnou se hodí podle velikosti obce či místa, staré skladiště, stodola, nepoužívané stavení, stará kůlna a pod. Československá obec sokolská doporučuje, aby

místní sběrný byly zřízeny případně při sokolských cvičištích. Zřízení a udržování sběren se bude hradit z výtežků sběru.

Dále je nutno, aby ve všech domech byly zřízeny sběrný domovní. Bude to podle velikosti domu buď několik beden, krabic nebo nádob, do kterých bude možno ukládat odpady odděleně podle jejich druhů.

Sběr se bude týkat především těchto základních surovin: železa, barevných kovů, papíru, textilu, kostí, skelných střeptů, kožek a peří. Většina těchto surovin pro nás znamená ušetření cenné valuty a devisy za jejich dovoz. V plánovaném hospodářství je ostatně sběr surovin přímo příkazem, neboť jde o požadavek hospodárnosti, a ten je součástí t. zv. kvalitativního plánování. Má-li však být sběr odpadových hmot účinně podchyten, je třeba, aby se mu věnovala pozornost nejen v podnikcích a závodech, ale také v obchodech, domácnostech, úřadech i školách. Jde o to, abychom všichni pochopili význam sběru a svým podílem přispěli k jeho nejlepšímu výsledku.

Zprávy svazu

Polská vyznamenání vol. Čechům — příslušníkům čs. zahr. arm. z SSSR
Jak se dovídáme z MNO, byla vyznamenána polskými řády a medailami také řada volyňských Čechů, příslušníků čs. zahr. arm. z SSSR, kteří se zúčastnili bojů na území polské republiky, a to v prostoru Krosna a Dukly. Seznamy vyznamenaných budou uveřejněny později.

Dárky k vánocům pro příslušníky voj. út. „Volyňských Čechů“ v Zateci, jak jsme se o nich zmiňovali v minulém čísle Věrné stráže a obsahující: knihu, vánočku, ¼ l vína, buřty a cigarety, způsobily vojákům, kteří měli o Štědrém večeru službu, milé překvapení a radost. Od jednoho z nich dostali jsme dopis, který uveřejňujeme:

Milí přátelé z Volyně!

Nejprve Vám srdečně děkuji za vánoční balíček, který jsem též od vás obdržel a který mne velmi potěšil.

My vojáci, kteří jsme měli službu na Štědrý den, měli jsme chvílkami divný pocit, neboť naše myšlenky často zalétaly dcmů aneb ke kamarádům, kteří prožívali skutečně veselý Štědrý večer v našich kasaárnách. Ale i veselé myšlenky mi přicházely do hlavy, když jsem si vzpomněl na ty balíčky, co jsem dostal. Nikdy jsem neměl z dárku takovou radost, jako dnes, když jsem je rozbaloval a nedočkavě zjišťoval, od koho bude asi tento. Se všemi jsem byl spokojen a na dnešní den budu vzpomínat hodně dlouho a také nezapomenu na dobrá srdce, která nás vojáky potěšila.

Vám ještě jedenkrát děkuji a přeji Vám všem hodně štěstí v roce 1949.
Vojín Oldřich Piskora.

Příděl rodinných domků

Rámcové plány pro příděl rodinných domků do vlastnictví byly již vyhlášeny ve všech pohraničních okresech. Současně však v mnoha místech byly již vyvěšeny i seznamy domků, které jsou určeny k přídělu. Protože vyvěšením seznamu počíná lhůta, ve které si musí uchazeč podat svou přihlášku a zajistit si tak nárok na příděl domku do vlastnictví, upozorňujeme, aby uchazeči a národní správcové lhůty jich se týkající sledovali a neponechávali podání přihlášky až na poslední dny, nýbrž podali si ji co nejdříve.

3. ledna 1949.

Uchazečům ve všech obcích správních okresů

Broumov, Dubá, Jindř. Hradec, Mar. Lázně, Polička, Stříbro, Teplice, Krnov, Rýmařov a Mor. Třebová.

Všechny uchazeče obcí jmenovaných okresů důtklivě upozorňujeme, že lhůta k podání přihlášek probíhá tu již od 2. listopadu 1948 a končí tudíž bezpodmínečně

den 3. ledna 1949.

Nezmeškejte ještě v posledních dnech tuto lhůtu a podejte si přihlášku včas.

16. února 1949.

Dne 15. prosince byly vyvěšeny seznamy rodinných domků, určených k přídělu ve všech obcích následujících správních okresů:

Chéb, Klatovy, Zamberk, Zatec, Opava-město a Zábřeh.

Uchazeče o příděl rodinného domku do vlastnictví ve všech obcích jmenovaných okresů upozorňujeme, že lhůta k podání přihlášek probíhá tu od 16. prosince 1948 a končí tudíž bezpodmínečně

dne 16. února 1949.

Neponechávejte podání přihlášky až na poslední dny a podejte ji co nejdříve.

Protože všechny tyto lhůty jsou propadné, je třeba podati si přihlášku včas. Přihlášky podané později jsou bezpředmětné. Upozorňujeme však, že přihlášky lze podati jenom u domků uvedených v seznamu, který je vyvěšen u místního národního výboru a lze tak učiniti na tiskopisech, které jsou u MNV k dostání. Uchazeči zbývajících domků, dosud v seznamech neuvedených, přihlášku zatím nepodávají. Nemají však příčiny k znepokojení, neboť seznam neobsahuje zatím všechny konfiskované domky a po prvním seznamu v určitém časovém odstupě budou následovat seznamy další.

Upozornění! Členská legitimace Svazu Čechů z Volyně č. 3956, vydaná dne 10. 5. 1948 na jméno Vladimír Valášek, se stává dnem 28. XII. 1948 neplatnou.

Budujeme sociální fond

Na svatbě sl. Mařenky Vaňkové z Milíkovy s p. Ant. Stránským z Valů u Mar. Lázní, konané dne 14. XI. 1948, bylo sebráno na podnět p.

ženicha a jeho přátel 3300 Kčs, kterou částku věnovali na soc. fond a volyňské studenty. — Všem štědrým dárcům vřele děkujeme a novomanželům přejeme to nejlepší na společné cestě.

Václav Loskot, Mošnice 21, p. Sukorady, zaslal 750 Kčs na sociální fond. — Vřele děkujeme. (Uveřejněno dodatečně.)

Na křtinách u p. Halého v Středě konaných dne 15. I. 1948 bylo vybráno na soc. fond 540 Kčs na podnět p. Karla Kinzla. — Vřelé díky! (Uveř. dodatečně.)

Na svatbě Josefa Volence se sl. Jiřinou Houdkovou, Převlaky, konané 14. 11. 48, bylo vybráno na podnět p. Vaňka Vladimíra, Velká Černoc 75, na soc. fond 3050 Kčs. — Vřelé díky a to nejlepší v životě novomanželům.

Na svatbě pana Novotného Vladimíra a sl. Zibentalerové, konané dne 11. 12. 1948 v Chotyni u Liberce, bylo vybráno na podporu vdov a sirotek 3460 Kčs. Sběrku uspořádaly E. Kalinková a F. Hoňsová. — Všem milým dárcům vřele děkujeme jménem všech, jimž tato částka rozjasní zasmušilé tváře, a novomanželům přejeme splnění všech očekávání na společné cestě.

Hledáme

Josef Kocck, Buková čp. 6, p. Semněvice, okr. Horš. Týn, hledá své příbuzné, bratry Josefa a Václava Votavu z Chomoutu, okr. Vorkoviče na Volyni, SSSR.

Kdo by věděl o panu Václavu Perlovovi, bydlícím posledně v Krošně u Zitomíru, a jeho rodině, nechť to sdělí na adresu: Anna Skořepová, Kuks 44, okr. Dvůr Králové n. L.

Annu Lichovcovou, roz. Kalčíkovou, která odjela v roce 1913 do Ameriky, hledá její bratr Adolf Kalčík z Vydumky na Volyni, nyní bytem: Konojedy 43, pp. Kravaře v Čechách.

Jaroslav Mareček, Nemylany čp. 1 u Olomouce, hledá svého švagra Josefa Klabana, pos'edně bytem v Hvizdicích, okr. Zdobunov, který se oženil s Marií Marečkovou z Moldavy u Dubna.

Na vzorné zemědělce není a nikdy nebude zapomináno

Na naše zemědělce, kteří nejlépe plní kontingenty, není zapomináno ani ministerstvem zemědělství, ani JSCZ a v poslední době se chvályhodně zapojilo do akcí odměňování vzorných zemědělců i ministerstvo sociální péče, které uvolnilo ze svého rozpočtu velké částky na rekreaci rolníků, kteří nejzorněji plní dodávky.

Od poloviny listopadu t. r. do konce března příštího roku jsou a budou vysíláni tito zemědělci ze všech koutů Čech, Moravy a Slezska k týdennímu rekreačnímu pobytu v Praze, kde je jim věnována největší péče.

Týden počíná obvykle t. zv. mluvenou hodinou, v níž si zemědělští redaktori pohovoří s nimi o jejich bolestech i radostech. V dalších dnech prohlíží si zemědělci Národ-

ni i Zemědělské museum, projíždějí Prahou, zajíždějí na vzorné statky do okolí (na př. do Uhřetěvska), navštěvují i redakci a tiskárnu Zemědělských novin, kde mají možnost shlédnout, jak vznikají noviny. Velmi zajímají naše zemědělské rekreanty návštěvy jatek s jejich chladírnami, porážkami a zejména aukce prasat.

Důležité jsou pro zemědělce exkurze do Elektrických podniků, kde je pro ně každý týden uspořádána přednáška a promítání filmu o elektrickém proudu. Zde se dovídají, jakou velkou roli hraje elektrický proud v odstraňování zemědělské dřiny, a o tom jak nutno šetřit elektrinou. Nejkrásnější dosud bylo setkání těchto zemědělců s dělníky v továrnách — ČKD v Libni a Vysočanech a Auto-Praga.

Jaký je stav naší živočišné výroby v přechodu z dvouletky do pětiletky

Naše živočišná výroba značně utrpěla nepřízní loňského roku, což se ovšem projeвило též v plnění číselných předpokladů dvouletky. Původně se předpokládalo, že bude docíleno u skotu v českých zemích ke konci dvouletky stavu 3,040.000 kusů a na Slovensku 983.000 kusů. Loňským suchem jsme však ztratili více než půl milionu kusů dobytka v českých zemích, a tu se právě uplatnila zásada, že nikoli čísla, ale ukojení potřeby je hlavním cílem plánu. Od našich zemědělců bylo žádáno, aby v první řadě plnili dodávky dobytka a zabezpečili tak výživu našeho národa, kdežto doplnění stavu dobytka na plánovaný počet se stalo zde úlohou druhořadou. Avšak jestliže se nám podařilo — byť i se značnými nesázami — zabezpečit plynulými dodávkami dobytka spolu s dovozem masa z ciziny veškeré nároky občanů, nebyla opomínuta ani druhá úloha, doplnit stav dobytka. Tím že stav dobytka stoupí za první polovinu letošního roku o více než 102.000 kusů, podařilo se přiblížit se k původně plánovanému stavu,

jinž měla pětiletka začít, v českých zemích na 87% (v počtech kusů vyjádřeno je to 2,650.000, t. j. méně o 390.000 kusů než se plánovalo), na Slovensku dokonce na 96,7% (plánovaný stav 983.000 kusů bude do konce letošního roku splněn asi na 950.000 kusů), hlavně proto, že zásobování obyvatelstva masem bylo zde neproměrně méně vydatné než v českých zemích.

Pro doplnění stavu dobytka a současně pro zásobování mlékem je velmi důležitý počet dojmů, který sice v českých zemích činil k 1. červenci t. r. pouze 1,359.000 kusů (t. j. pouze 88,6% ze stavu plánovaného na rok 1948) avšak je naděje, že při plné úhradě dodávek dobytka může tento stav dostoupit koncem roku 1,380.00T kusů čili 90%.

Hlavní úloha v zásobování masem připadá pro začátek pětiletého plánu stavu prasat je ovšem závislé na průměrně vysokém stavu prasnic. Ten měl dostoupit dle operativního plánu v českých zemích 265.000 kusů, avšak v polovině roku bylo napočteno pouze 230.300 prasnic což jest

jen 88% z předpokládaného stavu. směru jsou na Slovensku, kde plánovaný stav prasnic dostoupil již k 1. červenci t. r. 103,3% (t. j. 124.000 kusů proti plánovaným 120.000).

Příznivé poměry jsou pouze v chovu koní, v němž bylo dosaženo v českých zemích k 1. červenci t. r. 419.000 kusů proti plánovanému stavu počátkem roku 428.000 a koncem dvouletky 399.000 kusů. Po vyřazení koní po ukončení podzimních prací bude tohoto stavu také asi docíleno. Poněvadž i připouštění klisen proběhlo v letošním roce naprosto uspokojivě a dosáhlo 98% předpokládaného počtu, je plná naděje, že se chov koní bude i nadále vyvíjet v českých zemích přesně dle pětiletého plánu.

Nedostatečná úroda, zvláště obilovin v minulém roce, ovlivnila značně i chov drůbeže. Stav slepic činil k 1. červenci 8,142.000 kusů. Dle plánovaného stavu má být koncem roku 9,492.000 kusů a je tedy naděje, že početným letošním dorostem bude plánovaného stavu téměř docíleno a že v pětiletce bude chov drůbeže s to plně zásobiti náš konsum dle předpokládaných čísel. Nasvědčuje tomu také letošní sběr vajec, který do konce srpna dosáhl 84%, t. j. z předepsaných 490.000.000 kusů téměř 417.000.000 kusů.

Piného zřadu plánování bude však dosaženo teprve jeho prohloubením nejen do okresů a obcí, ale až ke každému zemědělci. Přitom je důžno znovu upozornit na možnost plánování v rámci obce tak, aby se každý zemědělec mohl specializovat ve výrobě v tom směru, pro který má nejlepší předpoklady.

Naši krajané

a čistokrevný chov drůbeže

Často jsme psali ve VS o chovech drůbeže. Dnes můžeme zaznamenat úspěch našich chovatelů. Po uznávacích komisiích JSCZ hlásí nám lihnářský podnik Hosp. družstva v Zatici, že byly uznány chovy „A“ těmito našimi krajanými: Václav a Josef Umlaufovi v Dubčanech, bratři Kadavých, Liběšice, Roňová Nina a Kaufman Bohumil v Chbanech, Starková Anna v Zatici a Vladimír Libovický, Tvršice. Je to velký úspěch. „Je, jich hodně“, jak řekl vedoucí lihnářského podniku, „ale mohlo by jich být více“ dodal. Upozorňujeme všechny zájemce, kteří by si chtěli objednat aneb udělat záznam na jaro u lihnářských podniků ohledně kuřat, že Hospod. družstvo Zatec takové objednávky již přijímá. Jistě již každý rádný chovatel se rozhodl, jaký druh bude chovat a postará se, aby včas mohl kuřata obdržet. Kdo nesledoval náš cyklus o uznávaných chovech, který jsme svého času ve VS otiskovali, nechť se poradí u drůbež. instruktora v JSCZ, aneb zde na Zatecku vám velmi rád poradí vedoucí lihnářského družstva p. Markvart. Klásek.

Pěstujeme dobrou tradici

Předčítám si Erbenovy písně a říkadla a vidím v jakém příbuzenském poměru jsou s našimi tradicemi na Volyni.

Bylo to kouzlo! A zde? Tady to už „vyšlo z módy“. Co radostných okamžiků jsme zažili! Pod nohama chrupel sníh a mladá děvčice se blíží k bezovému keři, říká: „Třesu, třesu bez, kde můj milý jseš, ozvi se tam pes!“ A napjatě poslouchala až někde nějaký punta zašteká. A potom ta radost!

A na sv. Štěpána? To vám bylo koledníků! Již brzy ráno jste uviděli přede dveřmi malá capulata a spustily:

„Dědečku, dědečku, koleda!
Dejte voříšek nebo dva;
nedáte-li voříšek,
provrtám vám kožšek!“

Ovšem byli i směřejší koledníci. O takových si můžete porozprávět s těmi staršími. Ti vám povědí, jak to „bejvávalo v Čechách“. Vy zase jim povíte, jaké vánoce byly u nás na Volyni. Pamatujete přece závěje sněhu, koledníky s hvězdou a ty nádherné písně!

Nebo nový rok: „Siju, siju, posiva-ju, s novým hodom pozdravljaju, žyto ta pšenycju, vsjakuju pošnycju...“ a při tom se selo obilí. Ovšem Češi mají též něco podobného.

A mnoho jiných svátečních obřadů. Budou vám jistě vděční, když jim budete vyprávět, jak jsme tam žili. Poznáme jeden druhého, sblížíme se na tyto svátky a ono přátelství potrvá věky. Jsem doma a náš osud je spojen s celým národem a proto se nesmíme uzavírat!

K novému roku pak přeji hojnou úrodu, aby se vše vedlo a dařilo, vnoučat přibývalo, na zahradě, na poli, v chlévě telátka, v maštali hříbátka a pod lavicí housátka. Ovšem, také ty čistokrevné chovy drůbeže,

Jiří Klásek.

skvělým přednesem v ruštině Zděna Bimová z Bohosudova

Ovocnářství v pětiletce

Mrazové pohromy, které postihly naše ovocnářství za posledních 25 let; pohltily 45 milionů stromů.

Dlouhodobý plán v ovocnářství má za úkol tyto škody napravit. Pro nás však 10 let znamená hodně dlouho. My si musíme říci, že co jenom bude možné, uděláme hned, ještě v 5LP! Vždyť to zvýší blahobyt náš a tím celého státu.

Jistě se pamatujete jak jsme na Volyni zakládali školky. Kopaly se v lese pláňata, sháněly se rouby — a to někdy velmi těžce — a přece naše zahrady byly chloubou daleko široko.

Dnes jsme doma a máme možnost si objednat hodnotné stromky ve školkách. Nesmíme proto čekat. Podívat se, co je v celostátním programu, a do toho!

Kdo by potřeboval poradit, ochotně mu poslouží odborníci u nejbližšího Jednotného svazu českých zemědělců.

Jde hlavně o jabloně pozdních odrůd, višně, švestky, meruňky a oře-

chy. Rovněž tak hodnotné ovoce konservářské, rybíz a jahody. Pěstitelé si vydělají, města budou mít marmeládu.

Neznáte-li půdní podmínky, kraj, zeptejte se na JSČZ.

V horských krajích, kde se nedaří odrůdám proslachtěným, budou se vysazovat moštová jablka, jako příprava pro rozsáhlou výrobu sladkých moštů.

Tam, kde již zahrady jsou, musíme zvýšit o ně péči, dbát o hromadný postřik (organizovaný strojními stanicemi za intenzivní pomoci družstevnictví, jehož úkolem bude zamezit obrovským ztrátám, vzniklé nešetrou sklizní, špatným tříděním a nevhodným uskladňováním.

Taktéž ve vinařství se musí přidat.

Pro nás nestačí jenom tradice, že jsme byli na Volyni dobrými hospodáři. Nyní jsme doma a musíme se do všeho zapojit pro blaho své a i celého národa.

J. K.

Mládež jde vzorem

Byl tomu právě rok, kdy po prvé předstoupil před veřejnost žatecký Soubor volyňské mládeže.

Po onom uplynulém roce vystoupila v Městském divadle v Zatci zase mládež. Byla to I. olympiada lidového umění a tvorby.

Ríká se, že určité události dovedeme ocenit teprve s odstupem času. Význam I. olympiady lidové kult. a umělecké tvorby, jež proběhla v minulém měsíci, můžeme dostatečně ocenit již dnes.

Ať se díváme na tuto olympiadu s kteréhokoliv hlediska, musíme přiznat její velký význam a přínos ke kultuře. A jsme hrdi na to, že to byla právě mládež, která se stala inspirátorkou tohoto díla.

Je beze sporu, že volyňští Češi, kteří žili po dlouhá léta odloučení uprostřed Slovanů, naučili se jejich řečím, poznali jejich zvyky, jejich bohatou kulturu, jenž má své kořeny hluboko v lidu — mají v tomto směru velké přednosti. Tyto však se nevyužijí jen stálým združňováním, nýbrž jejich praktickým uplatněním. A toho si je vědoma právě mládež. Své znalosti slované kultury chce — jak to již mnohokrát dokázala —

Václav Duhec, vedoucí kultur. čtyř „Volyň“ ze Suchdolu n. O. a iniciativní pracovník tamní odbočky obsadil v solové recitaci čtvrté místo

předat co nejširšímu okolí. K tomu mají sloužit olympiady lidového umění.

Není vyloučeno, že po vzoru této první olympiady lidové kulturní a umělecké tvorby volyňských Čechů budou každoročně pořádané takové přehlídky lidové tvorby po celé republice. A zde je jeden její velký

Ivan Kogutič z Postoloprta obsadil spolu se svým partnerem V. Židlickým třetí místo ve dvojpěvu

přínos do naší kultury. Vždyť tato tvorba, toto umění je nám nejbližší, poněvadž vyrostlo mezi lidem. Co půvabu a krásy se v něm skrývá! A nikdo ještě neshlédl díla krásnější, tak plně prociťená, jako lid.

Takovéto olympiády mají za úkol vyzvednout lidové umění. Nejen to úkol snadný. Vlivem válečných let našly mezi naší mládeží živnou půdu různé sacharinově sladké šlágry — v nichž se vinou sentimentální melodie od začátku až ke konci — a rozmarné romány, jež oplývají vášnivou láskou a nakonec to končí tragickou smrtí nebo se vezmou. A k tomu nesmíme přihlížet s rezervou nebo dokonce lhostejně! Ne, to není „pláč nad zašlými lety“. To je výzva k práci, do boje za povznesení ducha lidové tvorby. K tomu musíme přispět každý.

I když my všichni — česká mládež — neznáme slovanské jazyky jako právě mládež volyňská, máme v tomto směru stejně důležitý a veliký úkol. Známe naše české písně, zvyky a obyčeje! Tím musíme působit. Apeluji tímto na vedoucí mládeže, aby si to uvědomili a působili v tomto směru.

K nám, Volyňským, pak volám, aby nezůstalo hlavní na mládeži. Mládež potřebuje vedení, oporu. Tím se jí mohou stát starší, jež mají bohaté zkušenosti. Mládež zůstane jádrem této věci, avšak bez pomoci a spolupráce starších nedojdeme k vyčtenému cíli. Jedině společným úsilím všech nás zdoláme tento úkol, před který nás stává dnešní doba. Je to práce radostná a záslužná a věřím, že po krásném příkladu naší mládeže naši mladí ve svém snažení nezůstanou osamoceni.

Kultura je jedním z hlavních prvků, jež vedly a vedou lidstvo k vyspělosti. A nebyla to jenom kultura klasická. Ta se mnohdy mezi lidmi nedostala. Kulturu si vytvářel lid sám ze svých tužeb a potřeb. V ní je obsažen celkový vývoj. Konec konců i ti největší klasikové našli prameny ke své tvorbě právě v lidové kultuře, v té, jež vznikla tam, v těch malých chaloupkách na horách i v těch mezi úrodnými lány. To je ta píseň, již si zpívá oráč za pluhem, pastýř na salaši a švarný šuhaj po robotě na dostaveničku. V lidové tvorbě je nejlíp vystižena bolest, radost, utrpení a vážné rozjímání těmi nejjednoduššími prostředky. A to proto, poněvadž tato díla rostla v okamžiku největšího pocitu.

Nestačí jenom to, co známe. Poohlédněme se po svém okolí a probudíme k životu i ta díla, která jsou méně známá. Dodejme jim tvář ušlechtilosti, plnost citu a uvidíte, že se nám budou líbit

Jarmila Sjatkovská z Chomutova obsadila díky své skvělé hlasové technice a vypracovanosti první místo v solovém zpěvu

Mládež volyňská jde v tomto vzorem. Zná kulturu některých slovanských bratří. Chce toho využít a ukázat její krásu. Chce ji odevzdat jiným. A my ji musíme poznat, poněvadž je nám nejbližší.

I. olympiáda byla krásným počátkem k této užitečné práci. Přál bych si, aby se v ní i tak dále pokračovalo. Honbou za moderním neukážeme svoji vyspělost. To je aktuální dnes a zítra už ne. Avšak to, co si vytvořil lid, to zůstane a přetrvá věky! Mládež ukázala, že se to dá dělat, ukázala také jak, a tedy do toho! Zušlechtujeme staré a hledíme nová díla prostého lidu a pak se nemusíme bát žádné krise, neboť ten, který pochopí, již více nezabloudí.

Václ. Židlický.

Boris Činka, člen kult. skup. Žatec, získal 3. místo v solovém zpěvu

Poděkování

Jménem odbočky SČZV v Horšovském Týně děkuji zdvořile ÚVSCZV a všem účastníkům za úspěšnou propagaci dobrého jména volyňských Čechů při pořádání první olympiády lidové kultury a umělecké tvorby volyňských Čechů.

Zvláštní dík zasluhuje mistr Vlad. Libovický, který ve funkci kulturního referenta SČZV za krátkou dobu organizoval a vykonal dílo hodné obdivu a snad i slávy.

Bratr redaktor Jar. Chudoba dal zahájení ideovou náplň a svým úvodním proslovem vytvořil jistý předpoklad pro správné chápání účelu pořádání takových olympiád napříště. Vystupovat a soutěžit ve čtyřech slovanských řečích znamená propagovat myšlenky slovanské družby, vzájemnosti, poznání a spolupráce.

Zvláštní poděkování za krásnou přednášku patří také velké umělkyni pí. Míle Mellanové. Jako posluchače uchvátila mne její milá řeč k těm našim dětem a kamarádský postoj ke všem účinkujícím. Její laskavá, milá a příjemná slova dotkla se každého, když poukázala, že volyňští ukázali a dokázali, že jsou uvědomělými a kulturně vyspělými občany. Kdo slyšel její projev, nebude již nikdy lhostejný pro lidovou kulturní a uměleckou tvorbu všech pracujících mas.

Sulženko.

Doplňujeme ke zprávě v minulém čísle v rubrice Vítězů I. olympiády lidového umění a tvorby k obrázku Jiřího Sulženka, že získal také druhou cenu v solové recitaci.

Besídka

Jak jsme žili na Volyni

(Dokončení.)

Další vzpomínka patří zase „muzikům“.

Žili jsme s nimi v nejlepší shodě. Často přicházel některý na poradu, když mu onemocněl kuň nebo se mu stala v hospodářství nějaká jiná nehoda. Byli i taci, že přicházeli v zimě na besedu, aby jim otec pověděl (byli totiž buď málo gramotní nebo vůbec ngramotní), co se píše v novinách a „nebude-li válka“. Do práce k Čechům rádi chodili. Mnohým pracím se museli teprve učit, zvláště ve chmelnici se muselo na ně dohlížet, aby něco nepokazili.

Brzy však začali mnohé chápat. V mnohém se snažili Čechy napodobovat. Stavěli úhlednější domky, kryté plechem nebo taškami, chovali lepší dobytek, dokonce u některých chalup se objevilo několik tyček chmele. Také puďu se snažili lépe obdělávat. Byly i případy, že některý mužik usiloval o to, aby jeho syn byl přijat do české školy. Tak se stalo, že projížděje koncem devadesátých let ukrajinskou částí vesnice, muzické děti nás v nejlepší češtině zdravili: „Pochválen buď Pán Ježíš Kristus!“

Ještě když jsme byli malí, slyšovali jsme od maminky, že až se poměry doma ve vlasti změní, prodáme hospodářství a pojedeme dónru. Za krásných ukrajinských zimních večerů jsme poslouchali vyprávění matčino o našich krásných Čechách. V duchu jsme viděli ty krásné české vesničky, „jako ze škatulky“, ty chaloupky pod horami, čistá města, upravené silnice, vroubené ovocnými stromy, o něž se nemusí mít strach, že je někdo očese, když mu nepatří. Vše to nám připadalo jako v pohádce. Naše touhy, sny a zraky se potom upíraly jen k těmto skvostům-draho-kamům domova.

Otec o návratu nemluvil. Zamíloval si statek a práce na něm ho těšila i přes všechny pohromy, které tu byly. Jedenkrát se vyskytl chroustí, ponravy ve velkém množství až ohrozily chmelnici. Bylo jich až 30 kolem jedné chmelové matky (kořene). Bylo nutno ty přišery vyhubit. Sbíraly se do košíků, ale to všechno bylo málo. Aby se zbylé od kořenů vypudily, nasázely se mezi chmel brambory. Přesto však mnoho rostlin zahynulo a muselo se znovu vysazovat. Jindy zase zničilo úrodu chmele krupobití.

A tak léta ubíhala ve starostech a radostech, až přišel rok 1889 s velkým převratem pro náš duchovní život. Na našeho faráře Hrdličku přišlo udání o protiruském smýšlení (což bylo hnušným výmyslem) a úřady sprostili jej kněžství. Z Kyje-

Nouze o ZPĚVNÍK

U příležitosti olympiady bylo možné pozorovat, jaká je nouze o zpěvník, ať již jde o ruský, polský nebo i jiný folkloristický. „Noty — nemáme noty!“ — bylo volání všech soutěžících. A kde jsme je měli vzít?

Tady se teprve zjistilo, jaká je nouze o tento národní poklad. Ukrajinský zpěvník zachránila pražská odbočka — její předseda. A je škoda, že ty staré zpěvníky se nepřívezly. Zpívát umíme, ale noty na doprovod nemáme.

Žili jsme v kraji, kde se zpívalo. Každý ty písně znal, ale jak odkážeme toto bohatství lidové kultury naší příští generaci? Českých a sloven-

ských zpěvníků je více, ale což ty ostatní?

A zde musíme udělat kroky k nápravě. Má-li kdo staré zpěvníky ruské, polské, ukrajinské, musíme je chránit, sebrat je, aby se mohly použít pro nastudování. To je také úkolem volyňského muzea. Nová tvorba je, ale ty staré perly lidové písně neodvratně mizí.

Obrácím se proto na vás, kdož máte nějaký starý zpěvník, opatrujte ho, případně jej dejte do sbírky muzea. Pamatuje také na ukrajinskou svatbu! Co nádherných písní se tam zpívalo. Je něco podobného sebráno? Potřeboval bych to. Kdo by něco podobného měl nebo to znal, přihlaste se.

Libovický.

Jak se u nás mluví

Při návštěvě odboček poznal jsem mnoho zajímavých věcí. Poznal jsem lidi, jejich zvyky, ale také jejich špatné zvyky. A sem patří naše mluvení.

Tak se obvykle říká, že na nohy si natahujeme „fusekle“ místo ponožek. Kalhoty zapínáme místo na šle na „kšandy“. U košile místo náprsenky máme „foremetku“ a místo vázanky „kravatu“. Na rukou nosíme místo nátepníčku „hančlíky“. V kabátu nemáme „fútro“, nýbrž podšívku. Také kuřivo si nedáváme do „cigartašky“ nebo do „tabatěrky“ nýbrž

do pouzdra na cigarety. Rovněž brýle nepatří do „futrálu“, nýbrž do pouzdra na brýle. Peníze nenosíme v „šrajtofli“ ani v „portmonce“, ale v peněžence. Zatím co oblek věšíme na „švak“, máme je všet na věšák. Naše ženy nenosí „oringle“, nýbrž náušnice. Také místo stuhy říkáme „mašle“. Dámy nenosí „štucel“, nýbrž rukávník. Prší-li, bereme si s sebou deštník, nikoliv „paraple“.

To jsou jen maličké poznatky toho, s čím se denně stýkáme v životě. Nevytýkám to, ale snažme se to vymýtit. Jsou to nepěkné nánosy. L.

va pak přišlo nařízení, že všichni cizinci usedlí ve vzdálenosti do 100 km od hranic musejí se státi ruskými příslušníky, jinak svoje pozemky musejí prodat. Aby se urychlilo obdržení ruské státní příslušnosti, všichni jsme přijali pravoslavnou víru.

Bylo to pro mnohé dost těžké rozhodování. Nejtěžší to nesly staré ženy, jimž víra byla vším. Naši rodině to velmi ulehčil pravoslavný kněz ze sousední ruské obce, ke které náš statek vlastně patřil. Byli jsme totiž s otcem Josefem již několik let v přátelském styku.

Neuplynuly ještě tři roky od těchto událostí a již jsme s očima plnými slz doprovázeli našeho faráře Hrdličku na jeho poslední cestě. Těžce nesl, že musel opustit své pastýřské místo na gymnasiu v Kyjevě. Vyučoval tam latinu a jím — tak nenáviděnou němčinu. Svůj věčný spánek spí v Boratině, kde v posledních letech trávil prázdniny. Snad někdo z Podhajských nebo Boratinských poctí toho šlechtetného člověka několika řádky. Také básnil, nevím zachránilo-li se něco z jeho veršů.

Tim končím své vzpomínky, neboť v roce 1894 jsem opustila Volyn, ale dlouhou řadu let jsem tam o prázdninách dojížděla.

Ivan Car, člen kulturní čety „Volyň“ ze Suchdolu n. O., umístil se v solovém zpěvu na druhém místě.

Познаваме слованскý svět

Mezi předními úkoly, které si postavil náš časopis pro nejbližší budoucnost, je propagace myšlenky slovanské družby, vzájemnosti a spolupráce. Za nejlepší způsob této propagace považujeme přiblížení našim čtenářům tohoto slovanského světa a to pokud možno v jeho nejbližší podobě. Náš úkol je značně usnadněn tím, že téměř všichni odběratelé Věrné stráže pocházejí z prostředí, kde se vzájemně prostupovaly jak hospodářské, tak především sociální a kulturní vlivy tří bratrských slovanských národů a mají tudíž o nich nejen dostatečně jasnou představu, ale i určité vědomosti nezbytné k tomu, aby mohli náš způsob propagace

slovanského světa nejen sledovat, ale i svými příspěvky podporovat, rozšiřovat a prohlubovat.

Věrná stráž bude totiž od nového roku 1949 pravidelně otiskovat články, básně a písně a přinášet zprávy se slovanských zemí — v originále. V dnešním čísle zahajujeme několika úvahami o první olympiádě lidového umění a tvorby volyňských Očechů pořádané v Žatci ve dnech 27. a 28. listopadu t. r., která byla také krásnou a účinnou propagací slov. lidového umění.

Prosíme všechny naše krajaný, zvláště učitele ruštiny, aby nám posílali své příspěvky bez vyzvání a dožadování. Víme, že je řada našich

krajanů, zvláště ze žitomířské oblasti, kteří dokonale ovládají ruštinu a žádáme je, aby i oni dali své bohaté znalosti a zkušenosti k dobru nás všech.

Jsme pevně přesvědčeni, že společným úsilím podaří se nám uskutečnit to, co sledujeme: poznání a přiblížení života, tužeb, práce a cílů celého slovanského světa, který dnes pevně drží a nese pochodň míru, pokroku a socialismu a který celému ostatnímu světu ukazuje světlou a jedinou cestu k lepší a šťastnější budoucnosti lidstva.

Ať žije, roste a sílí nerozborná družba, spolupráce a bratrství všech slovanských národů v čele s SSSR!

Первая олимпиада художественной самодеятельности

Хотелось бы мне, милые товарищи, чтобы и Вы поверили друг в друга, поверили в то, что каждый из Вас скрывает в себе множество ценнейших возможностей, не проснувшихся талантов, оригинальных мыслей, что каждый из Вас великая ценность.

М. Горький.

Первая олимпиада художественной самодеятельности по истине прекрасное начинание. В гимнах народов наилучшее всего раскрывается жизнь и стремления их — гимнами чешским и советским мы начали свою олимпиаду!

Приятно подчеркнуть то, что репертуар этой олимпиады вмещал в себе и представителей классического искусства славянских народов:

Едкая сатира бессмертного русского баснописца, дедушки Крылова, (исп. Жидлицкий) еще долго будет актуальной и в нашей сегодняшней жизни.

Большой силой звучали слова одного из лучших поэтов нашей эпохи Вл. Маяковского так замечательно изобразившего любовь к социалистическому отечеству и презрение к трусости капиталистических чиновников перед всепобеждающим социализмом (Паспорт - исп. Дубец).

Плеада лучших украинских поэтов написала замечательную вещь по красоте слога и глубине содержания „Слово великому Сталину від Українського народу.“ Это так бы сказать история героических битв украинского народа против немецких захватчиков начинается обращением к великому Сталину, какое прочел нам в такой теплой и сердечной форме т. Шульженко.

„Житный клас“ Сладка не напрасно был выбран как обязательный. Он не легко дается в декламации, но слушая его можно сейчас же определить умение владеть стихом. Овладевших этим глубоким содержанием я бы слушала бесконечно.

Но в разнообразных выступлениях наших участников мало было народных и классических вещей в чешском языке. Не следует бояться, что в нашем языке может еще звучать акцент братских нам славянских народов: Все мы дети одной матери. Но именно работая над песней, стихом, художественным чтением а выступая перед массой мы овладеем наконец вполне своей родной речью.

Но никогда нельзя забывать, что эти олимпиады будут иметь огромное воспитательное значение, а мы должны воспитывать

идейную, моральностойкую и бодрую молодежь. Оптимизм свойствен нашему народу. Потому поменьше ноющих мотивов и безсодержательных тем. Выкинем антиморальные песенки из наших программ.

Не надо забывать, что „искусство для искусства“ буржуазный лозунг. Великие художники и композиторы тем и сильны, что отображали действительную жизнь.

И так за дело! Пусть в наших олимпиадах сильнее звучит сегодняшняя действительность и прекрасное завтра! 3. 3.

БОЛЬШЕ КРИТИКИ!

У нас одна цель, чтобы наши олимпиады художественной самодеятельности были прекрасными. А принципиальная критика поможет нам расти и развиваться. Только самовлюбленные и ограниченные люди ее не переносят.

А потому, редакция и Союз волянских чехов просит, как можно больше писать о работе кружков самодеятельного искусства, их достижениях и недостатках; о том в какой помощи они нуждаются и что мешает им в работе. 3. 3.

Vladimír Holeček, nar. 1911 ve Volkově na Volyni. Byl přidělen k praporu automaticků, kde statečně bojoval do posledního dechu. Padl dne 9. září 1944 u Dukly v Machnuvce za naši milou vlast. Spí sladce, milovaný synu — nám všem milý bratře — my na tebe nikdy nezapomeneme. Kdo jste jej znali, vzpo-

Zs. št. tomu bylo již pět let, co kryje země našeho milovaného **Borise Hajšinka**, nar. 28. října 1911 ve Zdobunově na Volyni. Zahynul tragickou smrtí — zavražděním banderovci.

Rodiče, sestru a přátele.

Petr Perníček, nar. 17. 5. 1920 ve Volkově na Volyni, padl v bojích za osvobození CSR u Dukly. Kéž je ti ona země, zkropená krví tisíců odhodlaných a nadšených vlastenců, lehká. Vzpomínka na tebe zůstane vždy živou a milou. Nechť světlo věčně ti svítí. — Rodiče a sousedci.

Vzpomínám s nezmenšenou bolestí, že 9. 9. t. r. tomu byly čtyři roky od doby, kdy v bojích u Dukly padl můj drahý manžel **Josef Kyjevský**, nar. 9. 10. 1909 ve Volkově na Volyni. Spí sladce! Byl jsi dobrým vlastencem, miloval jsi svou zemi a byl jsi věrný. To ti nezapomenem. Budiž ti země lehká! Manželka.

Václav Květoň, nar. v Hrušvici na Volyni, příslušník II. čs. paradesantní brigády, který byl vysazen na území CSR. Pravděpodobně byl sestřelen německými stíhači. Spí svůj věčný sen v společném hrobě se svými kamarády. Celé čtyři léta uplynuly, co jsi odešel, avšak v našich srdcích žiješ! Tvá hrdinská smrt bude nám věčnou připomínkou. — Bratranec a sestřenice.

Dne 24. listopadu byl tomu rok, kdy osudná chvíle vyrvala nám tragickou smrtí naši dcerušku **Marii Květoňovou**, nar. 29. VI. 1931 v Hrušvici na Volyni. Krutý osud nedopřál ti radovat se s námi. Spí sladce, drahá Mařenko, ve společném hrobě se svou milovanou matičkou. Odešla jsi, ale v našich srdcích žiješ a my na tebe nikdy nezapomeneme. Truchlíci otec a bratr Václav.

Úmrtí. Hlubokým žalem sklíčení oznamujeme všem přátelům a známým, že nás navždy opustil náš drahý, milovaný otec a manžel, pan **Josef Prýmek**, legionář-starodružník, nar. 1. dubna 1889 na Volyni. Zemřel v pondělí 13. prosince 1948 po delší nemoci v Zemské nemocnici v Brně. Tělesné pozůstatky drahého zesnulého byly uloženy k věčnému odpočinku ve čtvrtek 16. prosince 1948 o 14.30 hod. odpolední na místním hřbitově ve Vojkovicích. Budiž mu země česká lehkou! — Pozůstalá truchlící rodina Prýmkova, dcera, manželka a příbuzní.

Dne 28. listopadu 1944 položil svůj mladý život na oltář své vlasti, po které tolik oužil, **Konstantin Baťa** z Černého Lesa na Volyni, rayon Torčin. Padl ve věku 29 roku při obsluze kulometu. Ač 4 léta tvé tělo tlu v okolí Dukly, duch tvůj v našich srdcích žije. Budiž i tam země lehkou! Vzpomíná manželka, dcera Vlasta, rodiče, bratři a sestry.

Seznamy volyňských Čechů osídlených v ČSR

Cech Václav, Nēm. Libina, o. Šumperk, zemřel	2. 10. 1904	rolník	Moldava II.	26595
Emilie roz. Vojtišková	17. 12. 1908	domácnost		26596
Anna	12. 2. 1928	domácnost		26597
Marie	12. 7. 1929	domácnost		26598
Rostisl.	2. 5. 1940	dítě		26599
Cechák Antonín, Albeřice 25, okr. Žlutice	20. 9. 1912	zámečník	Huleč Česká	24366
Libuše roz. Šmidová	28. 10. 1912	domácnost		24367
Rostislav	4. 2. 1939	školák		24368
Antonín	16. 12. 1941	školák		24369
Emilie	17. 7. 1949	dítě		24370
Cechák Josef, Prosmyky, okr. Litoměřice		1877 rolník	Mirotín	23349
Marie		1879 domácnost		23350
Sazeček Alois	21. 7. 1911	rolník		23345
Antonína	10. 12. 1916	domácnost		23346
Marie	9. 7. 1941	dítě		23347
Jiřina	3. 5. 1943	dítě		23348
Cecháková M. r. Rehounková, Albeřice, o. Žlutice	3. 1. 1880	domácnost	Huleč Česká	24517
Věra	5. 8. 1904	domácnost		24518
Jiřina	6. 5. 1931	domácnost		24519
Cecháková Marie, Zderaz 11, okr. Podbořany	13. 2. 1906	domácnost	Huleč Česká	24153
Josef	26. 8. 1939	školák		24154
Cecháková Mirosl. r. Štastná, Aš, Dlouhá 747-26	3. 7. 1921	domácnost	Kastopol	32972
Anna	6. 1. 1940	školačka		32973
Jiřina	30. 6. 1942	dítě		32974
Lilie	11. 7. 1945	dítě		32975
Cechová Anna, Fulštejn 37, okr. Krnov		1874 domácnost	Novosilky	26276
Kučerová Marie		1922 domácnost		26277
Cechová Anna, Vikýřovice 92		1918 rolnice	Zborov	03201
Zofie		1884 rolnice		03202
Václav		1938 žák		03203
Boris		1945 dítě		03204
Alexandr		1878 rolník		03205
Cechová Bož. r. Danděrová, Kolečovice, o. Podb.	5 8. 1884	domácnost	Zálesí	20677
Pilchová Naděžda		1909 domácnost		20678
Alice		1933 školačka		20679
Evženie		1934 školačka		20680
Cechová Fr. r. Vojtišková, Rapotín, o. Šumperk.	12. 4. 1917	domácnost	Moldava II.	22514
Josef	3. 5. 1940	dítě		22515
Antonín	10. 11. 1941	dítě		22516
Anna roz. Drbohlavová	9. 4. 1883	domácnost		22517
Cechová Marie, Šumperk, Uničovská 44.		1902 domácnost	Knoruty	09447
Luba		1925 domácnost		09448
Cechová M. r. Horzánová, Malá Černá, o. Podbor.	20. 3. 1919	švadlena	Zdobunov	25523
Ludmila	2. 1. 1944	dítě		25524
Cechová Věra, Malá Černá 51, okr. Podbořany		1897 domácnost	Zdobunov	17705
Cejka Josef, Horní Valdor, okr. Horš. Týn	13. 6. 1897	rolník	Kopče	18066
Anna roz. Reháčková	18. 4. 1890	domácnost		18067
Helena	18. 4. 1924	domácnost		18068
Emilie	14. 6. 1030	školačka		18069
Cejková Růžena, Kadaň	30. 8. 1909	domácnost	Kopče	18162
Josef	27. 6. 1935	školák		18163
Marie	12. 7. 1940	dítě		18164
Jiří	11. 10. 1942	dítě		18165
Cekil Petr, Strkovice-Lišany 32, okr. Žatec	29. 6. 1911	rolník	Volkov	27365
Růžena	5. 7. 1906	domácnost		27366
Anna	28. 8. 1929	domácnost		27367
Vladimír	6. 7. 1932	školák		27368
Čenovský Josef, Úterý, okr. Planá	21. 9. 1907	rolník	Buderáž	31059
Marie roz. Bulířová	20. 5. 1904	domácnost		31060
Emilie	19. 11. 1932	školačka		31061
Helena	19. 11. 1932	školačka		31062
Marie	14. 9. 1939	školačka		31063
Čepek Bohuslav, Dívčí Hrad 39, okr. Krnov.	8. 4. 1901	rolník	Ozerany	25794
Olga roz. Šedolová	4. 1. 1904	domácnost		25795
Evženie	14. 8. 1927	domácnost		25796
Věra	27. 8. 1932	domácnost		25798
Emilie	14. 6. 1930	domácnost		25797
Rostislav	22. 9. 1937	školák		25799
Šodolová Alžběta		1873 domácnost		25800
Čepek Josef, Stípklesy 8, okr. Planá	5. 5. 1912	domácnost	Žukovec	27723
Marie	11. 11. 1915	domácnost		27724
Nina	10. 8. 1934	školačka		27725
Čepková Zdeňka roz. Krupková, Ivany, o. Žatec	5. 10. 1913	domácnost	Lipiny	15651
Bohumil	23. 3. 1935	školák		15652
Anna	18. 8. 1874	domácnost		15653
Čermák Antonín, Trhanov, okr. Domažlice	18. 1. 1915	rolník	Ošanka	08515
Marie	30. 3. 1919	domácnost		08516
Václav	13. 1. 1940	dítě		08517

Čermák František, Trhanov, okr. Domažlice	25. 6. 1883	rolník	Olšanka	08320
Marie	15. 1. 1887	domácnost		08321
Anna	8. 1. 1921	rolník		08322
Čermák Jindřich, Klenčí pod Čerchovou	15. 9. 1947	kovář	Bezimovka	13467
Čermák Josef, Trhanov, okr. Domažlice	5. 5. 1877	kovář	Bezimovka	0419
Emilie	20. 5. 1879	domácnost		0420
Čermák Vladimír, Trhanov, okr. Domažlice	11. 5. 1905	v hosp.	Olšanka	08451
Marie	28. 10. 1911	v hosp.		08452
Andrej	9. 10. 1929	zámečník		08453
Václav	1. 8. 1933	dítě		08454
Zina	2. 5. 1939	dítě		08455
Josef	11. 7. 1946	dítě		08456
Čermáková Františka, Zatec.	1866	domácnost	Dubno	02787
Černá Anna, Litoměřice	1907	domácnost	Zdolbunov	02396
Boris	1931	školák		02397
Evžen	1936	školák		02398
Černá Líbuše, Hřušovany, okr. Chomutov	5. 5. 1914	rolnice	Moštěnice	24144
Evžen	12. 8. 1938	školačka		24145
Marie	15. 10. 1941	dítě		24146
Černá Helena, Tachov 246.	7. 2. 1893	domácnost	Sokolovo	16878
Lutová Helena	5. 5. 1914	nčitelka		16879
Nerysa	20. 1. 1937	dítě		16880
Zanan	22. 10. 1939	dítě		16881
Čern. Růžena, Horná Životice, okr. Bruntál	10. 7. 1906	švadlena	Kopče	18157
Černecká Antonie, Raušengrund	2. 9. 1897	domácnost	Vysoká	11821
Evžena	11. 9. 1923	písařka		11822
Anna	26. 3. 1928	dělnice		11823
Černecká Ludmila, Milfrouň, okr. Znojmo	25. 8. 1909	švadlena	Dubno	32855
Podobinský Valentin	6. 3. 1914	invalida		32856
Černecký Zbigněv	18. 10. 1934	školák		32857
Jiřina	22. 1. 1933	školák		32858
Podobinská Justina	5. 6. 1887	domácnost		32859
Černecká Věra, Chotěšov 5, o. Podbořany	12. 8. 1913	domácnost	Zvinače	13991
Václav	24. 2. 1931	školák		13992
Vitalij	2. 2. 1933	školák		13993
Oldřich	20. 4. 1942	dítě		13994
Políščuková Rozálie	12. 3. 1886	domácnost		13995
Černeková Anna, Poláky 22, okr. Kadaň.	1889	rolnice	Olšanka	08247
Vladimír	24. 1. 1917	mechanik		08248
Líbuše	28. 12. 1926	domácnost		08249
Černíková Emilie, Tlesky 8, okr. Podbořany	4. 6. 1897	domácnost	Kupičov	10762
Černohorský Josef, Blšany 201, okr. Podbořany	25. 10. 1868	rolník	Moldava I	29777
Barbora	5. 6. 1875	domácnost		29778
Černohorský Josef, Krnov.	12. 8. 1905	rolník	Moldava I	29356
Olga roz. Kratochvílová	12. 8. 1911	domácnost		29354
Marie	19. 11. 1935	školák		29355
Černohorský Vladimír, Blšany 201, o. Podbořany	18. 3. 1896	kolář	Moldava I	29775
Marie	15. 6. 1904	domácnost		29776
Černochová Žofie, Kraslice	28. 2. 1920	domácnost	Straklov	00252
Marie	14. 8. 1940	školačka		00253
Emilie	7. 3. 1944	dítě		00254
Divišová Anna	1888	domácnost		00255
Černý Alois, Dobřany 147-16, okr. Stříbro	11. 11. 1890	řezník	Šepetovka	11073
Adéla	19. 1. 1900	domácnost		11074
Henych	30. 3. 1925	invalida		11075
Černý Antonín, Lindava, okr. Česká Lípa	6. 11. 1897	rolník	Semiduby	32748
Marie	15. 8. 1902	domácnost		32749
Marie	5. 5. 1931	školačka		32750
Anna	9. 2. 1933	školačka		32751
Emilie	15. 12. 1934	školačka		32752
Antonín	6. 8. 1892	rolník		32753
Emilie	6. 8. 1902	rolnice		32754
Černý Jan, Lažany 12, okr. Chomutov.	20. 4. 1896	rolník	Dlouhé Pole	10387
Julie roz. Novotná	20. 11. 1899	domácnost		10388
Marie	15. 8. 1930	domácnost		10389
Václav	15. 9. 1938	školák		10390
Zina roz. Halamová	15. 5. 1919	domácnost		10391
Černý Jaroslav, Hřušovany, o. Chomutov	5. 4. 1880	rolník	Moščenice	24147
Alexandr	12. 8. 1884	domácnost		24148

Věrná stráž vychází jednou týdně. Vydává Svaz Čechů z Volyně nákladem vlastním. Odpovědný správce listu redaktor Jaroslav Chudoba. Red. a admin.: Zatec, nám. Dr. E. Beneše 155, tel. 550. Tiskne „Svoboda“, filálka v Zatci, telefon čís. 374. — Používání novinových známek povoleno ředitelstvem pošt a telegrafů v Praze, č. j. IA-Grp-2372-OB. Dohlédací poštovní úřad Zatec. Předplatné na rok 1948 je 150 Kčs. Konto pošt. spořitelny č. 14939 a 70103 — Okresní spořitelna a záložna.